

[திரு இரா. தாமரைக்கனி] [1982 மார்ச் 1]

படாது, மீன்வளர்க்க தண்ணீர் கிடையாது. போனவருடம் தண்ணீர் விடுவதில் இதே பிரச்சினையில் 4 கொலைகள் நடந்துள்ளன. பொதுப்பணித்துறை அதிகாரிகள், ரெவின்யூ அதிகாரிகளுக்கு யோசனை கூறியும், அந்த யோசனைகளைப் புறக்கணித்துவிட்டு அரசுக்கு 2 லட்சம் செலவு ஏற்படுத்தியும், விவசாயிகளிடம் பதட்டத்தை உருவாக்கிய, அரசுக்கு கெட்ட பெயர் வாங்கித் தர முறைகேடாக நடந்த ரெவின்யூ அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா, அவர்கள் மீது விசாரணை செய்யப்படுமா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட கூடுதல் ஆட்சித் தலைவர் பொதுப்பணித் துறை அதிகாரிகளையும் ஆயக்கட்டுத்தாரர்களையும் கலந்து பேசி எடுக்கப்பட்ட முடிவின்படிதான் தண்ணீர் கொடுக்கப்படுகின்றது. இங்கே கூறப்பட்ட வேறு சில கருத்துக்களைப் பற்றி நான் தனிப்பட்ட முறையிலே விசாரிக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, பிளவக்கல் அணையின் தண்ணீர் 37 கண்மாய்களுக்கு விட வேண்டும் என்றுள்ளது. அணையின் தண்ணீர் எப்பொழுதும் குறைவாக உள்ள காரணத்தினால், கண்மாய்களின் எண்ணிக்கை 25 ஆக குறைக்கப்படுமா? அணையில் இருந்து தண்ணீர் விடப்படும்போது கண்மாய்களின் வழியாகத்தான் செல்லவேண்டி உள்ளது. இதனால் தண்ணீர் வீணாகி, அதிகாரிகளும் விவசாயப் பெருமக்களும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆதலால் இவைகளைப் போக்க அணையில் இருந்து தண்ணீர் செல்வதற்குத் தனியாக கால்வாய் வெட்டப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய கருத்தை அரசு விரிவாகப் பரிசீலனை செய்யும்.

(5) வரவு செலவுத் திட்டம் 1982-83-பொது விவாதம்.

திரு. என். வி. என். சோமு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது விவாதத்தைத் தொடங்கி வைத்துப் பேசுகின்ற வாய்ப்பு அளித்த எங்கள் கட்சித் தலைவர் கலைவர் அவர்களுக்கும், துணைத் தலைவர் பேராசிரியர் அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். பட்ஜெட் என்பதன் பொருள் Literally, it is the name of a bag. It is customary to speak of the Chancellor of the Exchequer as opening his Budget

1982 மார்ச் 1] [திரு. என். வி. என். சோமு]

பட்ஜெட் என்றால் பை என்று பொருள்படும். நிதி அமைச்சர் பையைத் திறக்கிறார் என்றால், பட்ஜெட் திறக்கப்படுகிறது என்று ஆவலாக எல்லோரும் காத்திருப்பார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டு நம்முடைய நிதி அமைச்சர் திறந்த பையில் வெறும் பல்பொடிதான் இருக்கின்றது. பல்பொடி பட்ஜெட்டைத் தருவதற்கு நமது நிதி அமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் 1,570 கோடி ரூபாய் வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரித்து இருக்கிறார்கள். திருப்பித் திருப்பிப் படித்தாலும் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் மக்களின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு ஒரு வழியும் காணப்படவில்லை. 'The Budget is eg. ded as a ... i ... c ang i ng he beh v iou of econ omy.' என்று பொருளாதார நிபுணர்கள் கூறுகிறார்கள். "பொருளாதார ஒட்டத்தை ஒழுங்குபடுத்தும் ஒரு கருவி தான் பட்ஜெட்" என்பது பொருளாதார நிபுணர்களின் கருத்து. ஆனால் நிதி அமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் கொடுத்துள்ள பட்ஜெட் பொருளாதார ஒட்டத்தை ஒழுங்குபடுத்தாமல், மேலும் ஒழுங்கற்றுச் செய்யும் விதத்தில் அது அமைந்து இருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய நிதியமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் அளித்துள்ள பட்ஜெட்டில், எதிலே முன்னேற்றம் இருக்கிறது என்றால், 1980-81ஆம் ஆண்டு பட்ஜெட் 54 பக்கம் இருந்தது. 1981-82ஆம் ஆண்டு பட்ஜெட் 56 பக்கம் இருந்தது. 1982-83ஆம் ஆண்டு பட்ஜெட் 76 பக்கம் இருக்கிறது. இப்படி ஆண்டுக்கு ஆண்டு பக்கங்களை அதிகப்படுத்துவதிலே தான் முன்னேற்றத்தை நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் காட்டி னார்களே தவிர, மக்களை எதிர்நோக்கியுள்ள குறைகளைப் போக்கக்கூடிய உருப்படியான திட்டங்களை அளித்து இருக்கிறார்களா என்றால் ஒன்றுமே இல்லை. சென்ற ஆண்டு, 1981-82ஆம் ஆண்டு, அவர் இங்கே வரவு செலவு அறிக்கையை தாக்கல் செய்கிறபோது, 20 கோடி ரூபாய்க்கு வரி விதித்தார். இந்த ஆண்டு வரியே விதிக்காமல் ஏதாவது நன்மை செய்வார்களா என்று எதிர்பார்த்தால், அதையும் காணோம். சென்ற ஆண்டு ரூ. 20 கோடிக்கு வரி என்றால், இந்த ஆண்டு 38 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வரிவிதித்து இருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட சென்ற ஆண்டைவிட இரண்டு மடங்கு அதிகம் வரி விதிக்கப் பட்டு இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு பற்றாக்குறை 111.89 கோடி ரூபாய். இந்த ஆண்டு பற்றாக்குறை 204.44 கோடி ரூபாய். இப்படி வரிவிதிப்பிலும் பற்றாக்குறையிலும் அதிக மாக்கிக்கொண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்து இருக்கின்ற நிதி அமைச்சர் அவர்கள், எந்த அளவிற்கு மக்களுக்கு அடிப்படையாக உள்ள நிர்மாண திட்டங்களை அறிவித்து இருக்கிறார், எந்த அளவிற்கு மக்களுக்குத் தேவையான திட்டங்களை கொடுத்து இருக்கிறார் என்பதை நான் கேட்கவிரும்புகிறேன்.

[திரு. என். வி. என். சோமு] [1982 மார்ச் 1]

ஏறத்தாழ 7 ஆண்டுகாலம் எங்களுடைய தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் ஆண்டபோது வரியே போடாத பட்டுஜெட்டை சமர்ப்பித்தார். அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த நான் இங்கே இருக்கும் ஆளும் கட்சிக்காரர்களைப் பார்த்துக் கேட்கிறேன்—துண்டு விழும் பட்டுஜெட்டைக் கொடுத்துக் கொண்டு அதிகமான அளவிற்கு வரியையும் விதித்துக் கொண்டு மக்களுக்கு எந்த விதமான நன்மையான சட்டங்களையும் அறிவிக்காமல் இருக்கிறீர்களே உங்களுக்கு ஆட்சிபீடம் ஒரு கேடா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இதனாலே மக்கள் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்ததா என்றால் இல்லை. விலைவாசிகள் குறைந்ததா? இல்லை. எந்த விதமான வசதியும் ஏற்படவில்லை. பட்டினி அற்றப்பட்டதா? இல்லை. வறுமை ஒழிக்கப்பட்டதா? இல்லை. அதை நீங்களே ஏற்றுக் கொள்கிறீர்கள்: எப்படி? நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்துள்ள வரவு செலவுத் திட்டத்தில் அவரே சொல்கிறார். “ஏழ்மைக் கோட்டுக்குக் கீழேயுள்ள பல குடும்பங்களில் குழந்தைக்குப் பிசைந்து ஊட்டுவதற்குச் சோறு இல்லாமல் கை பிசைந்து கண் கலங்கி அன்னைகள் நிற்கும் அவல நிலையைப் போக்க சிறிதேனும் முயற்சி செய்வது அரசின் அவசர அவசிய கடைமை என்பதை இந்த அரசு உணர்கிறது” என்று வரவு செலவுத் திட்ட அறிக்கையிலே நம்முடைய நாவலர் அவர்கள் கண்ணீர் வடித்து இருக்கிறார். உண்மையிலேயே இந்த வரிகளை அவர் எழுதுகிற போது கண்ணீர் வடித்து இருப்பார். ஆனால் நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 5 ஆண்டு காலம் நீங்கள் ஆண்டு இருக்கிறீர்கள். 1977 ஆம் ஆண்டு முதல் இந்த ஆண்டு வரையில் ஐந்தாண்டு காலம் ஆகியிருக்கிறது. இந்த ஐந்தாண்டு கால ஆட்சியிலே உங்களுடைய திறமையற்ற ஆட்சியின் காரணமாக உங்களுடைய திட்டமிடாத ஆட்சியின் காரணமாக, உங்களுடைய கேளாக் காது போக்கிலான ஆட்சியின் காரணமாக, வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே இருக்கும் பல குடும்பங்களில் உள்ள குழந்தைகளுக்கு பிசைந்து ஊட்டுவதற்கு சோறு இல்லாமல் கை பிசைந்து கண் கலங்கி அன்னைகள் நிற்கும் அவல நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறீர்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

கடந்த ஐந்தாண்டுக் காலமாக அனந்த சயனத்தில் இருந்து கொண்டு மந்தகாசமாகத் தூங்கிவிட்டு, இப்போது ஏழைகளுக்கு அமுதாட்டும் அறப்பணி என்று கூறும் இந்த வெட்கக் கேட்டை எங்கே போய்ச் சொல்லுவது? அதுமட்டுமல்ல 5 ஆண்டுக் காலம் ஆட்சி செய்து விட்டு உங்கள் வாயாலேயே ஒப்புக் கொள்கிறீர்கள். குழந்தைகளுக்கு உணவளிக்கும் திட்டத்தை இப்போதுதான் கொண்டு வருகிறோம் என்று. ஏழைக் குழந்தைகள் ஒவ்வொருவருக்கும் அமுதாட்டும் அறப்பணி என்று சொல்லுகிறீர்கள். ஏழைக் குழந்தைகள் என்பதற்கு என்ன தகுதி? ஏழைக் குழந்தைகள் என்றால் என்ன “டெபனிஷன்” கொடுத்திருக்கிறீர்கள்? 2 வயது முதல் 10 வயது வரையில் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள்.

1982 மார்ச் 1] [திரு. என். வி. என். சோமு]

இதற்கு ஏதாவது சென்சஸ் எடுத்து இருக்கிறீர்களா? எத்தனைக் குழந்தைகள் இருக்கிறார்கள்? கிராமப்புறங்களில் நகர்ப்புறங்களில் மற்ற இடங்களில் எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள்? எத்தனை இலட்சம் குழந்தைகள் வருகின்றன? அவர்களுக்கு ஒரு நாளைக்கு எவ்வளவு பணம் செலவழிக்கப்படும்? அதற்கு எத்தனை கோடி எத்தனை இலட்சம் பணம் தேவை என்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளதா?

[முற்பகல் 11-40]

எந்தத் தேதியிலிருந்து 2 வயது முதல் 10 வயது என்று நிர்ணயம் செய்யப் போகிறீர்கள்? அதற்குக் கணக்கு எடுத்திருக்கிறீர்களா? ஏற்கனவே கணக்கு எடுத்துவிட்டீர்களா அல்லது இனிமேல்தான் எடுக்கப் போகிறீர்களா? ஏற்கனவே கணக்கு எடுத்துவிட்டீர்கள் என்றால் அதை இந்த அவைக்கு தெரிவித்திருக்க வேண்டாமா? புதிதாக எடுக்கப் போகிறீர்கள் என்றால் ஜூலை மாதம் முதல் இந்தத் திட்டத்தை அமுல் படுத்தப் போவதாகச் சொல்கிறீர்களே; அப்படியானால் இடையிலே இருக்கிற இந்த 4 மாதங்களில் கணக்கு எடுத்துவிட முடியுமா? இப்படி “அவசரக் கோலத்தில் அள்ளி தெளிப்பது” என்றிருந்தால் இந்த குழந்தைகளுக்கு உணவு அளிக்கும் திட்டம் ஒரு சுவர்ச்சிகரமான திட்டமாக இருக்குமே தவிர, கவைக்கு உதவும் திட்டமாக இருக்குமே தவிர, பயனுள்ளதாக இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னென்ன செய்ய வேண்டுமென்ற திட்டங்களையெல்லாம் திட்டாமல் பணத்தை மட்டும் எடுத்துக் கொள்கிறீர்கள். எவ்வளவு பணம் என்றால் 100 கோடி ரூபாய். இந்தத் திட்டத்தை யார் மூலம் செயல்படுத்தப் போகிறீர்கள்? தன்னிறைவுத் திட்டம் போன்றதா இந்தத் திட்டமும்? தன்னிறைவுத் திட்டத்தினால் சிலருக்கு தன்னிறைவு ஏற்பட்டது. அதைப் போலத்தான் இதிலும் ஏற்படப் போகிறது.

இதிலே தாராள சிந்தையுள்ளவர்கள் என்று நிதி அமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். யார் அந்த தாராள சிந்தையுள்ளவர்கள்? 100 கோடி ரூபாய் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தப் போகிறவர்கள் யார்? இந்த ஒப்பந்தத்தால் பயன்பெறுபவர் யார்? யாருக்காக இந்த 100 கோடி பணத்தை ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள்? நான் அண்ணா தி.மு.க. அமைச்சரவையைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆட்சிப் பீடத்தில் இருக்கிறவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்; ஐயவு செய்து குழந்தைகள் பெயராலும் சொள்ளையடிக்க திட்டமிடாதீர்கள். குழந்தைகள் பெயரால் கொள்ளையடிக்கத்தான் நீங்கள் 100 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள்; குழந்தைகளுக்கு அதன் பயன் போகாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஏற்கனவே மதிய உணவுத் திட்டம் இருக்கிறது. 5 முதல் 10 வயது வரையிலான குழந்தைகளுக்கு மதிய உணவுத் திட்டம் ஏற்கனவே இருக்கிறது. பாலவாடியில் 3 முதல் 5 வயது வரை

[திரு. என். வி. என். சோமு] [1982 மார்ச் 1]

யுள்ள குழந்தைகளுக்கு இந்தத் திட்டம் இருந்து வருகிறது. ஆக, 3 முதல் 10 வயது வரையுள்ள குழந்தைகள் ஏற்கனவே இருக்கின்ற திட்டத்தில் வந்துவிடுகிறார்கள். அப்படி இருக்கும் போது மீண்டும் 2 முதல் 10 வயது வரையுள்ள குழந்தைகளுக்கு என்று ஒரு புதிய திட்டம் வருகிறது என்றால் அதற்கு போதுமான விளக்கம் இல்லை.

இன்னும் கூடச் சொல்லுவேன். அனாதைக் குழந்தைகளுக்கு என்று கருணை இல்லங்கள் எங்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டன. அந்தத் திட்டம் என்னவாயிற்று? அவசரம் அவசரமாக அந்த கருணை இல்லங்களை எல்லாம் மூடினீர்கள்; இன்றைக்கு செயல் படவில்லை. ஆனால் இன்றைக்கு ரூபாய் 100 கோடி செலவில் ஒரு புதிய திட்டத்தைச் சொல்கிறீர்கள். 'கேர்' நிறுவன உதவி ஒன்று ஏற்கனவே இருக்கிறது. அது இந்தக் கணக்கிலே வருமா? அந்த நிறுவனம் அளித்துவந்த உதவியில் 15 சதவீதத்தைக் குறைத்திருக்கிறது. எதற்கு? எதற்கு? மேலும் குறைக்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறது. அது எதனால்? அரசாங்கம் இதை உணருகிறதா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல இன்றைய தினம் இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையில் ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு விவரம் அவர்களுக்கு எப்படி கிடைத்தது என்று தெரியவில்லை. 30 பைசாவுக்கு உணவு அளிக்கும் திட்டம் இது. 30 பைசாவுக்கு எப்படி சத்துணவு இருக்க முடியும் என்று இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் கேட்டிருக்கிறது. அதையெல்லாம் அரசு எண்ணிப்பார்த்ததா? அரசுக்கு திடீரென்று தோன்றிய இந்த எண்ணம் ஏற்கனவே இருந்திருக்குமானால் ஏற்கனவே இருந்த கருணை இல்லங்கள் நல்ல முறையிலே இயங்கி இருக்குமே.

அதுமட்டுமல்ல. எங்கள் கட்சித் தலைவரும் துணைத் தலைவரும் ஏற்படுத்திய கருணை இல்லங்களை காழ்ப்பு உணர்ச்சி காரணமாக இயங்க முடியாமல் செய்த அராஜக சர்க்கார்தான் இப்போது ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு உணவு ஊட்டப் போகிறது. இதையெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னால் கழக ஆட்சியை குறைகூற பார்க்கிறார்கள்.

நேற்று கூட, அம்பத்தூரில் ஒரு நிகழ்ச்சியில் பேசிய முதலமைச்சர் தி. மு. க. ஆட்சியைப் பற்றி குறை கூறியிருக்கிறார். குழந்தைகளுக்கு உணவு அளிக்கும் திட்டத்தை கழக ஆட்சி, கலைஞர் ஆட்சி 1974-75 ஆம் ஆண்டிலேயே அமுல் படுத்தியுள்ளது. ஆதாரம் வேண்டுமென்று கேட்கிறீர்களா? கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

1974-75 ஆம் ஆண்டு பட்ஜெட். சத்துணவு குழந்தைகள் நலன். குழந்தைகள் நலனில் இம்மாநில அரசு மிகுந்த அக்கரை காட்டி வருகிறது. இது 1974-75 ஆம் ஆண்டில் எங்கள் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருக்கும்போது

1982 மார்ச் 1] [திரு. என். வி. என். சோமு]

சமர்ப்பித்த அந்த வரவு-செலவுத் திட்ட அறிக்கையில் இருக்கிறது. அந்த அறிக்கையில் இருக்கிற இந்தப் பகுதியைப் படித்துக் காட்டுகிறேன். குழந்தைகள் நலனில் இம்மாநில அரசு மிகுந்த அக்கறை காட்டி வருகிறது. வறுமையில் வாடி வருகிற குழந்தைகளுக்கும் செல்வ செழிப்பில் வாழ்கிற குழந்தைகளுக்கும் வாய்ப்பு வசதிகளில் வேறுபாடு இருந்தால் சமதர்ம சமுதாயத்தை ஏற்படுத்த முடியாது.

எந்தக் குடும்பத்தில் உள்ள குழந்தைகளாக இருந்தாலும் சரி, வளர்ச்சிக்கு சம வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட வேண்டும். குழந்தைகளின் நலனைக் காப்பது சமுதாயத்தின் தலையாய கடமையாகும். இதை மனதில் கொண்டு 1974-75 ஆம் ஆண்டு குழந்தைகள், நலனுக்காக முனைப்புத் திட்டம் ஒன்றை நடத்தப் போகிறோம். இதன் கீழ் 10 மும்முர முனைப்புத் திட்டம் பணிகள் ஏற்படுத்தப்படும். ஏற்கனவே நிறுவப்பட்டுள்ள 2589 குழந்தைகள் காப்பகத் தோடு மேலும் இந்தத் திட்டத்திற்காக ஆயிரம் குழந்தைகள் காப்பகங்கள் கூடுதலாக நிறுவப்படும். இந்தக் குழந்தைகள் காப்பகங்களுக்கு மருத்துவ மேற்பார்வையும், சத்துணவும் வழங்கப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டது.

இப்போது சொல்லப்படுகின்றதே இந்த சத்துணவு மட்டுமல்லாமல் மருத்துவ மேற்பார்வையும் 1974-75 ஆம் ஆண்டில் எங்களுக்கெல்லாம் அவர்களின் ஆட்சிக் காலத்திலேயே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை இந்த நேரத்திலே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதுமட்டுமல்ல, மேலும் சொல்கிறார் கலைஞர் அவர்கள் வரவு செலவுத் திட்ட உரையிலே. “குழந்தைகளுக்கு வருகின்ற பல்வேறு நோய்களைச் சத்துணவு அளிப்பதின் மூலம் தவிர்க்க முடியும், குழந்தைகள் 5 வயதுக்கு முன்னதாகவே இறந்துவிடுவதைத் தவிர்ப்பதற்கு சத்துணவும், மருத்துவ வசதிகளும் அளிப்பதோடு குலுற்ற நிலையிலிருக்கும் தாய்மாமர்களுக்கும் சத்துணவு அளித்து வருகிறோம். ஆக இப்படி 5 இலட்சம் பேர்களுக்கு சத்துணவு அளித்து வருகிறோம். இந்த எண்ணிக்கையை 1974-75-லே 6 இலட்சமாக உயர்த்துவதற்குத் திட்டமிட்டுள்ளோம். இதற்காகவும் மேலே கூறிய குழந்தைகள் பராமரிப்புக்காகவும் 3.3 கோடி ரூபாய் செலவிடப்படும்” என்று 1974-75 ஆம் ஆண்டிலேயே எங்களுடைய தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். பாவிகளே, நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பிறகு அவற்றைத் தூக்கிக் குப்பைத் தொட்டியிலே போட்டுவிட்டு, 5 ஆண்டுக் காலம் ஆண்டுவிட்டு இதுவரை அடித்த கொள்ளைகள் போதாது என்று இப்போது 100 கோடி ரூபாயிலே புதிய கொள்ளையை அடிக்க திட்டமிட்டிருக்கிறீர்களே, இதை உண்மையிலேயே குழந்தைகள் நலனுக்காக செலவிடப் போகிறீர்கள்? இது குழந்தைகளுக்குப் போய்ச் சேராது. கொள்ளைக் கூட்டத்திற்குப் போய்ச் சேரப் போகின்றது என்பதை நான் திட்டவாட்டமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. என். வி. என். சோமு]

[1982 மார்ச் 1]

நல்ல திட்டங்கள் எல்லாம், கேர் திட்டங்களையெல்லாம், பால்வாடி திட்டங்களையெல்லாம் ஆட்சிக்கு வந்த நீங்கள் அரோகரா ஆக்கிவிட்டு இப்போது திடீரென்று குழந்தைகளைத் தூக்கி வைத்துக்கொண்டு ஆராரோ பாடுகிறீர்கள். என்ன காரணம் திடீரென்று உங்களுக்கு கருணை வந்துவிட்டது என்று நான் கேட்க ஆசைப் படுகிறேன். உண்மையிலேயே நீங்கள் குழந்தைகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்று கருதியிருப்பீர்களேயானால் அவர்கள் சாப்பிடுகின்ற மிட்டாய், சாக்லேட் போன்றவற்றின் மீது வரி போட்டிருப்பீர்களா? ஆகவே, குழப்ப வாதிகள் நீங்கள் என்பதற்கு சரியான வகையிலே இதன் மூலம் நீங்கள் பெயர் வாங்கி இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் வாக்குறுதி கொடுத்த வண்ணம் எந்தத் திட்டத்தைத்தான் செய்திருக்கிறீர்கள். இந்தக் குழந்தைகள் சத்துணவுத் திட்டம், நல்ல முறையிலே செயல்படுத்தப்படப் போகிறதா? ஏற்கனவே நீங்கள் கொடுத்த வாக்குறுதிகள் குப்பைத்தொட்டியிலே தூக்கி எறியப்பட்டு கேட்பாரற்றுக் கிடக்கின்றதே, 1980-81 ஆம் ஆண்டு பட்ஜெட்டிலே நாவலர் அவர்களே சொன்னார்கள், ஏழ்மை நிலையிலே உள்ள கருவுற்ற தாய்மார்களுக்கு 7 மாதம் முதல் குழந்தைகள் பிறந்த 4 மாதம் முடிய சத்துணவு வழங்கப்படும், அவர்களுடைய உடல் நிலை பரிசோதிக்கப்படும் தக்க மருந்துகள் வழங்கப்படும், அந்த வகையிலே மருத்துவ வசதிகளுக்காக 150 கோடி ரூபாய் ஏழை எளிய வர்களுக்காகச் செலவிடப்படும் என்று சொன்னீர்களே, என்ன ஆயிற்று, அந்த வாக்குறுதி? எத்தனை மகளிருக்கு சத்துணவு வழங்கி இருக்கிறீர்கள்? எத்தனை 7 மாதம் குலுற்ற தாய்மார்களுக்கு சத்துணவு வழங்கியிருக்கிறீர்கள்? இதற்கான உத்தரவு எங்கே போடப்பட்டது? எந்தெந்த இடத்திலே எந்தெந்த மகளிர் பயன்பெற்றிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே நீங்கள் செய்திருப்பீர்களேயானால் அதைப் பற்றி இந்த மன்றத்திலே சொல்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறீர்களா என்று நான் அறைகூவல் விடுகிறேன்.

அதைப் போலத்தான் இன்னொரு திட்டத்தையும் அறிவித்தீர்கள். வேலையில்லா பட்டதாரிகளுக்கு மாதம் 100 ரூபாய் கொடுப்பது என்ன ஆயிற்று? எத்தனை பட்டதாரிகளுக்கு மாதம் 100 ரூபாய் கொடுத்தீர்கள்? 5 கிலோ அரிசி வாங்கினால் ஒரு கிலோ அரிசி கொசுறு கொடுக்கின்ற அந்தத் திட்டம் என்ன ஆயிற்று என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இப்படி 5 கிலோ அரிசி வாங்கினால் ஒரு கிலோ அரிசி கொசுறு என்று சொல்லி குழந்தைகளுக்கு மிட்டாய் கொடுப்பது போன்று சொன்னீர்களே, என்ன ஆயிற்று? இதற்குத்தானா மக்கள் உங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து ஆட்சிப் பீடத்திற்கு அனுப்பினார்கள் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-50.)

அது மட்டும் அல்ல, சென்ற பட்ஜெட்டில் அறிவித்தீர்களே குறைந்த விலையில் தாலிக்குத் தங்கம் வழங்கும் திட்டம் அது என்ன ஆயிற்று? தேர்தல் காலத்தில் அ.தி.மு.க. காரர்கள்

1982 மார்ச் 1]

[திரு. என். வி. என். சோமு]

வெளியிலே கேட்டார்கள். இராமாயி வயசுக்கு வந்து விட்டாள். எங்கே தாலிக்குத் தங்கம் என்று கேட்டார்கள். நாவலர் அவர்கள் நிதியமைச்சர் ஆனவுடன் வீராவேசமாக அறிவித்தார்கள். 1981-82 ஆம் ஆண்டிற்கான பட்ஜெட்டைத் தாக்கல் செய்து பேசுகிறபோது சொன்னார்கள். முதல் கட்டமாக ஏழைக் கைம்பெண்களின் மகள்களின் திருமணத்திற்கு குறைந்த விலையில் தாலிக்குத் தங்கம் வழங்கப்படும் என்று சொல்லி, அதற்காக 10 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளதாக அறிவித்தார்கள்? எப்பொழுது அறிவித்தார்கள்? 1981-82 ஆம் ஆண்டிலே. ஒரு ஆண்டாகியிருக்கிறது. இந்த ஒரு ஆண்டு காலத்தில் எத்தனை பேருக்கு நீங்கள் தாலிக்கு இலவச தங்கம் வழங்கியிருக்கிறீர்கள்? எத்தனை திருமணங்களுக்கு நீங்கள் தாலியை எடுத்துக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். இத்தகைய ஒரு ஏமாற்றுத் திட்டத்தை அறிவித்துவிட்டு, இதுவரை ஒருவருக்குக் காவது தாலிக்குத் தங்கம் வழங்குவதற்கு நீங்கள் உத்தரவு போட்டிருக்கிறீர்களா என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்? எதற்கும் ஒரு எல்லை இருக்கிறது.

பட்டதாரிகளுக்கு 100 ரூபாய், கைம்பெண்களுக்கு 150 ரூபாய் 5 கிலோ அரிசிக்கு ஒரு கிலோ கொசுறு என்றெல்லாம் வயது வந்தவர்களையும் தாய்மார்களையும், பட்டதாரிகளையும் ஏமாற்றியது போதாது என்று இப்பொழுது குழந்தைகளை ஏமாற்றுவதற்கும் முன் வந்திருக்கிறீர்கள். குழந்தையும், தெய்வமும் கொண்டாடும் இடத்திலே என்று சொல்வார்கள். நீங்கள் தெய்வத்தின் சந்நிதானத்தில்தான் தில்லுமுல்லு செய்கிறீர்கள் என்றால், கள்ளம் கபடமற்ற குழந்தைகளை கூட விட்டு வைக்க மாட்டீர்களா என்ற வயிற்றெரிச்சலோடுதான், இதை இந்த அவையில் எடுத்து வைப்பது தவிர வேறு வழியில்லை என்ற காரணத்தால், வேதனையோடு சொல்கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது).

நான் இப்பொழுதுதான் ஆரம்பித்திருக்கிறேன். இதிலே வேடிக்கை என்னவென்றால், முதல்வர் அவர்கள் வெளியிலே பேசுகிறபோது, மற்றக் கட்சிகளைப்போல் அல்லாமல், நாங்கள் தேர்தல் காலத்தில் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை எல்லாம் நிறைவேற்றி வருகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒன்றைக்கூட நிறைவேற்றாமல், இப்படி எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்றியாகி விட்டது என்று பேசுவது சரிதானா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்?

அடுத்து, இதில் இன் னான்றைப் பற்றிச் சொல்கிறபோது மிகுந்த வேதனையோடு சொல்கிறேன். கைத்தறிப் பட்டு துணிகளுக்கு 5 சதவீதம் விற்பனை வரியை அதிகரித்திருக்கிறீர்கள். தாய்குலம், தாய்குலம் என்று சொல்கிறீர்களே, அந்த ஏழை தாய்மார்கள், வாயைக்கட்டி வயிற்றைக்கட்டி 10 காசு 20 காசாகச் சேர்த்து, ஆடிக்கு ஒரு முறை அல்லது வருடத்திற்கு ஒரு முறை ஏதாவது ஒரு பண்டிகையை முன்னிட்டு பட்டுப்புடவை வாங்கிக் கட்டிக்கொள்ளலாம் என்று நினைப்பார்களே, அந்த

[திரு. என். வி. என். சோமு]

[1982 மார்ச் 1]

நினைப்பில் மண்ணை அள்ளிப் போடுகிறீர்களே. ஏழை அழுத கண்ணீர் கூரிய வாளுக்கு ஓக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 30 ஆண்டுக்காலமாக நான் நாவலர் அவர்களைப் பார்த்து வருகிறேன். அவர் எதிர்க்கட்சியில் தலைவராக இருந்த காலத்திலிருந்து தற்போது நிதியமைச்சராக இருந்து வரும் காலம் வரை பல வழிகளில் அவருடன் பழகியிருக்கிறேன். அவர் இன்று பட்ஜெட்டைத் தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். அதன் மீது மன்ற உறுப்பினர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் பதில் சொல்ல வேண்டிய நாவலர் அவர்கள் உண்மையிலேயே இங்கே இருப்பார்களானால் நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்திருப்பேன் ஆனால்... (மணியடிக்கப் பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அலுவல் ஆய்வுக் குழு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. நாவலர் அங்கே இருப்பார்.

திரு. என். வி. என். சோமு : இருந்தாலும் அவர் இங்கே இருந்திருக்க வேண்டும். பொதுமக்களுடைய தலையின்மீது இத்தகைய வரிகளை ஏற்றுவதற்கு பளுவை சுமத்துவதற்கு நீங்கள் வழி வகுத்துக் கொடுக்கிறீர்கள். நாவலர் அவர்களை நான் 30 ஆண்டுகாலம் அறிவேன். நான் மாணவனாக இருந்த காலம் தொட்டு அவரைப் பார்த்து வருகிறேன். கைத்தறி ஆடையையே உடுத்து வந்த நாவலர் அவர்களுக்கு இப்போது டெரிகாட்டன் சர்ட்டு போடுகிற ஆசை வந்திருந்தால், ஏழைத் தாய்மார்களுக்கு என்றாவது ஒருநாள் பட்டுப்புடவை கட்டவேண்டும் என்ற ஆசை இருக்காதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்? அந்தப் பட்டு புடவைகளுக்கு—கைத்தறி பட்டுகளுக்கு வரிவிதிப்பு செய்து விட்டதினால், கைத்தறி பட்டு விற்பனை பாதிக்காதா என்றும் கேட்க விரும்புகிறேன்.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இதேபோன்று வரிவிதிப்புகளினால் ஏராளமாக தேங்கிக் கிடந்த கைத்தறி ஆடைகளை திராவிட கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தெரு தெருவாக சென்று பாட்டுப் பாடி விற்போம். அது இந்த மன்றத்திற்கு மறந்திருக்காது என்று நம்புகிறேன். “வருஷம் ஒரு முறை மார்கழி மாதம் வைகுண்டம் காட்டும் ஏகாதசி மாதம்தோறும் நெசவாளி வீட்டில் வைகுண்டம் காட்டுது பசி பசி. இந்தக் கஷ்டத்தை நீக்க கவர்ன் டெண்டாருக்கு நேரம் இல்லை ரொம்ப பிசி பிசி அந்தக் கவலையை தீர்த்து சண்ணாலே பார்க்க தி.மு.க.வுக்கு ரொம்ப குஷி குஷி” என்று பாட்டுப்பாடி தெருத் தெருவாக கூவி விற்போம் கைத்தறி ஆடைகளை. ஆனால் அந்தப் பட்டுத் துணிகளுக்கு நீங்கள் 5 சதவீதம் வரியை ஏற்றியிருக்கிற காரணத்தால், அந்தக் கைத்தறி பட்டு உற்பத்தி பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 1]

[திரு. என். வி. என். சோமு]

இப்போது ஆந்திராவிலிருந்து வருகிறார்கள், பனாரசிலிருந்து வருகிறார்கள், கர்நாடகாவிலிருந்து வருகிறார்கள். ஆந்திராவில் இப்படி ஒரு திட்டத்தை கொண்டு வந்ததை மக்கள் எதிர்த்த காரணத்தால் அது விடப்பட்டுவிட்டது. கர்நாடகாவில் விட்டு விடப்போவதாக திரு. குண்டு ராவ் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கேரளாவில் இந்த நிலைமை இல்லை. ஆகவே நிதி அமைச்சர் அவர்களையும் தாய்க் குலத்திற்காகப் பரிந்து பேசும் முதல் அமைச்சர் அவர்களையும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கைத்தறிப் பட்டுத்துணி மீது இருக்கக்கூடிய இந்த விற்பனை வரியை உடனடியாக நீக்க வேண்டும்.

மோட்டார் வண்டிகளுக்கான பாசங்கள், துணை உறுப்புகள் இவற்றின் மீதான விற்பனை வரி உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. மோட்டார் வண்டிகளுக்குப் பயன்படும் டயர்ஸ், டியூப்ஸ் இவற்றிற்கான விற்பனை வரி 10 சதவீதத்திலிருந்து 15 சதவீதமாக உயர்த்தப்படுகிறது. இது யாரைப் பாதிக்கும்? இறுதியில் பொது மக்கள் தலையில்தான் இந்த வரி வந்து விடும். (மணியடிக்கப்பட்டது) ஐந்து நிமிடங்களில் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஏற்கனவே 25 நிமிடங்கள் ஆகிவிட்டன.

திரு. என். வி. என். சோமு : சிமென்ட் மீதான வரி உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. மண்ணெண்ணெய் மீதான விற்பனை வரியை 4 சதவீதம் குறைத்துள்ளதாக பெருமையடித்துக்கொள்கிறது அரசு. உண்மையில் ஏழை மக்களுக்கு உதவுவதாக இருந்தால் இருக்கிற வரியையே எடுத்துவிட வேண்டும்.

புதிய சர்க்கரை ஆலைகள் துவங்க தனியார் துறையை அனுமதிக்கலாம் என அரசு கொள்கை முடிவு எடுத்திருக்கிறது. எங்கே உங்கள் சமதர்மம்? 'டாப் தி ரிச் ஆன்ட் பாட் தி பூர்', என்று அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். பணம் உள்ளவர்களிடமிருந்து பெற்று வறியவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும் என்று சொன்னார் அண்ணா அவர்கள். ஆனால் இப்போது வறியவர்களைச் சுரண்டி செல்வந்தர்களைக் கொழுக்க வைக்கிறீர்கள். சென்ற ஆண்டு 16 நூற்பாலைகளை தனியார்க்கு விட்டுவிட்டீர்கள். பல கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள காகித ஆலைக்கு சேஷாயி தலைவர். (மணியடிக்கப்பட்டது) ஆளுநர் உரையில் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வதை தனியாருக்கு விடுவதாக அழைப்பு விடுத்திருக்கிறீர்கள். இப்போது தனியார்களுக்கு சர்க்கரை ஆலைகளை விடுவதாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள்.

தமிழ்நாட்டின் தலைநகராகிய சென்னையை நீங்கள் கவனிப்பதில்லை. குடிநீர் சரியாகக் கிடைப்பதில்லை. (மணியடிக்கப்பெற்றது.)

[1982 மார்ச் 1]

*திரு. கோ. விஸ்வநாதன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1982-83 ஆம் ஆண்டுக்காக சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள இந்த நிதிநிலை அறிக்கை தமிழ்நாட்டில் கிடைக்கிற குறைந்த வருமானத்தை வைத்து மிகச் சிறந்தமுறையில் தயாரிக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையாகும். எனக்கு முன்னால் பேசினார்கள் பிரதான எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்த திரு. சோமு அவர்கள். அதைப்பற்றி பின்னால் நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்—தலைமை.)

திரு. சோமு அவர்கள் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இருக்கிற குறைகளையெல்லாம் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். பல கேள்விகளையெல்லாம் அவர்கள் கேட்டார்கள். இந்தக் கேள்விகள் எல்லாம் சரியானவைதான். ஆனால் தவறான இடத்தில் அந்தக் கேள்விகளை கேட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் நிரூபிக்க விரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கையில் நம் நிதி அமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தியாவைப் பாதிக்கின்ற எந்த ஒரு பிரச்சனையும் தமிழகத்தையும் பாதிக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக பணவீக்கம், இன்றியமையாப் பண்டங்களின் பற்றாக்குறை, விலைவாசி ஏற்றம், வேலையில்லாத் தண்டாட்டம். ஏழ்மை நிலை, எரி பொருள்கள், விவசாய இடு பொருள் ஆகியவற்றின் விலை உயர்வு, இரயில்வே போக்கு வரத்துகள் கட்டணங்களின் உயர்வு போன்றவைகள் அகில இந்தியாவை எந்த அளவுக்கு பாதிக்கின்றனவோ, அந்த அளவுக்குத் தமிழகத்தையும் பாதிக்கவே செய்கின்றன. மாநில மக்கள் தங்களுடைய குறைபாடுகளைக் களையவும், தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ளவும் பெரும்பாலும் மாநில அரசையே எதிர்பார்க்கிறார்கள். அதைத்தான் சோமு அவர்களும் சொல்கிறார்கள்.

(நண்பகல் 12-00.)

மக்களை வாழவைப்பதற்கு மாநில அரசுக்குப் பொறுப்புகள் அதிகமாக இருந்தபோதிலும் அந்தப் பொறுப்புகளை சீராகவும், சிறப்பாகவும் நிறைவேற்றுவதற்கான வாய்ப்புகளும் அதிகார அளவுகளும் குறைவாக அமைந்திருக்கின்றன. இன்றைக்கு மாநில அரசு எவ்வளவோ அரிய திட்டங்களை நிறைவேற்ற விரும்புகிறார்கள். ஆனால் அதற்குப் போதிய வசதிகள் நமக்குக் கிடையாது, போதுமான நிதி ஆதாரங்கள் கிடையாது. அதைத் தான் நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் இங்கே நாகுக்காகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்திய அரசியல் சட்டத்திலே எந்த எந்த வரிகளைப் போட்டால் அதிகமான வருமானத்தை ஈட்ட முடியுமோ அவற்றை மத்திய அரசு எடுத்துக்கொண்டு பணம் அதிகமாக வராத வரிகளை மாநில அரசுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு பெடரேஷனில் மத்திய சர்க்கார், மாநில சர்க்கார்

1982 மார்ச் 1] [திரு. கோ. விஸ்வநாதன்]

கார்கள் இரண்டுமே சொந்தக் கால்களிலே நிற்க வேண்டும். அப்படி இருந்தால் தான் மக்களை வாழவைப்பதற்குரிய திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும். புரபஸா வீர் அவர்கள்

Both Central and Regional Governments must each have under its own independent central financial resources sufficient to perform its exclusive functions.

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இது மட்டுமல்ல, நம்முடைய நாட்டிலே இது பற்றித் தீவிரமாக விவாதிக்கப்பட்டு அதற்காக ஒரு குழுவை அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ரிபார்ம்ஸ் கமிஷன் என்ற குழுவை சென்டர்-ஸ்டேட் ரிலேஷன் ஷிப்பைப்பற்றி ஆராய்ந்து அறிந்து அறிக்கை கொடுப்பதற்காக முன்னாள் மத்திய அமைச்சர் திரு அனுமந்தய்யா அவர்கள் தலைமையிலே அமைத்து அவர்களுக்கு அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதிலே தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் மாநில அரசுகளை ஆட்டுவதுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள்.

“In the States excessive dependence on the centre tends to produce irresponsibility and operational inefficiency. At the centre dominant financial powers in relation to the States gives the Central Authorities exaggerated notions of their importance and knowledge and does not allow sufficient place to the points of view of the States. It is, important therefore, that the degree of financial dependence of the States on the Centre should be reduced to the minimum because that minimum would be adequate from the point of view of giving the Centre controlling powers in the context of ensuring national integration.”

வரி அதிகாரங்களை நிச்சயமாக மாற்றியமைத்தாக வேண்டும். இன்றைக்கு விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது என்று எல்லாம் நண்பர் சோமு அவர்கள் வரிசை வரிசையாகக் கேள்விகளைக் கேட்டு அவர்களே பதிலையும் சொன்னார்கள். விலைவாசி குறைந்ததா, குறையவில்லை, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒழிந்ததா, ஒழியவில்லை, வறுமை ஒழிந்ததா, ஒழியவில்லை என்று சொன்னார்கள். யாரைப் பார்த்து கேட்க வேண்டிய கேள்விகள் இவைகள். யாராலே விலைவாசி உயர்ந்தது? யாராலே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் வளர்ந்தது, யாராலே வறுமை வளர்ந்தது. நான் அதே திரு அனுமந்தய்யா அவர்களுடைய அறிக்கையிலிருந்து கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

“In fact it is the policies of the Central Government that are responsible for inflation and increase in prices and the cost of living”

[திரு. கோ. விஸ்வநாதன்]

[1982 மார்ச் 1]

என்று அதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது தான் இன்றைக்கு நாட்டிலே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இங்கே 38 கோடி ரூபாய்க்கு வரிப்போட்டோம் என்று நண்பர் திரு. சோமு பாவிகளே, பாவிகளே என்று சொன்னார்கள். இப்போது நற்செய்திக் கூட்டங்கள் நிறைய நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதற்கு அவர் போய் வந்திருக்கிறார் போல் இருக்கிறது, இங்கே நம்மைப் பார்த்து பாவிகளே பாவிகளே என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசின் கொள்கையினால் விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது. பணவீக்கம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. மாநில அரசுகள் தன்னிச்சையாக இயங்க வழியில்லை. காரணம் அவைகளுக்கு நிதி ஆதாரங்கள் இல்லை. ஆகவே இன்றைக்கு உள்ள அரசியல் சூட்டத்தை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாநில அரசுகளுக்கு போதுமான ஆதாரங்களை ஒதுக்குவதற்காக மத்திய அரசு, மாநில அரசுகள் சேர்ந்து பேசி ஒரு முடிவை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை நீண்டகாலமாகவே வற்புறுத்தி வருகிறோம். 1938-39 ஆம் ஆண்டிலே மாநில நிதியமைச்சரான திரு. கோபால் ரெட்டி வற்புறுத்தியுள்ளார். இன்றைக்கு வருமானவரியிலிருந்து நமக்குப் பங்கு கொடுக்கிறார்கள். அதிலே கார்ப்பரேஷன் டாக்சிலிருந்து நமக்கு பங்கு கொடுப்பதில்லை. அதைப்போலவே எக்ஸ்போர்ட்ஸ் எக்ஸைஸ் டியூட்டி டாக்ஸ் ஆன் கேபிடல் வால்யூ இவற்றின் வருமானத்திலிருந்து பங்கு கொடுக்கப்படுவது இல்லை. இன்கம் டாக்ஸ் சர்சார்ஜ் என்று பேர்கிறார்கள், அதிலேயும் மாநிலங்களுக்குப் பங்கு கொடுப்பதில்லை. இவைகளையும் பிரித்துக் கொடுப்பதற்கு மத்திய சர்க்கார் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சரி, அவர்கள் வரி போடுகிறார்கள். பணத்தைச் செலவழிக்கிறார்கள்; எது எதை நமக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி நேற்று முன்தினம் நம் மன்ற உறுப்பினர்கள் படித்திருப்பார்கள். அவர்களுக்கு வரும் வரியிலே நமக்கு எவ்வளவு தருகிறார்கள்?

Of every rupee which the Finance Minister will collect during the year

இந்த எக்ஸைஸ் வரியிலே, ரூபாயிலே 17 பைசாவிலே நமக்குப் பங்கில்லை; கஸ்டம்ஸ் வரி ரூபாயிலே 17 பைசாவிலே நமக்குப் பங்கில்லை; கார்ப்பரேஷன் வரி ரூபாயிலே 8 பைசாவிலே நமக்குப் பங்கில்லை. எதிலே நமக்குப் பங்கு வருகிறது என்றால், 22 மாநிலங்களுக்கும், யூனியன் பிரதேசங்கள் உட்பட, ரூபாய்க்கு 2 பைசா என்று இன்கம் டாக்சிலும் மற்றவைகளிலும் வருகிறதே அதிலே மட்டும் தான் தருகிறார்கள். இது முறையானதுதானா? இதை வைத்துக்கொண்டு இந்த மாநில அரசை யார் நடத்த முடியும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்?

1982 மார்ச் 1]

[திரு. கோ. விஸ்வநாதன்]

திரு. சோமு அவர்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும். நீண்ட நாட்களுக்கு முன்பு இராஜமன்னார் கமிட்டி அறிக்கையைப் படித்திருக்கவேண்டும். ஆனால் அதை வேண்டுமென்றே மறைத்துவிட்டு, மறந்துவிட்டுப் பேசுகிறார்கள் என்பதுதான் எனக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது. அவர்கள் செலவிரும் பணத்தில் எவ்வளவு மாநில அரசுகளுக்கும், யூனியன் பிரதேசங்களுக்கும் அளிக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் ஒரு ரூபாயில் 4 பைசாக்களைத்தான் மாநிலங்கள் பூராவுக்கும் சேர்த்து மத்திய அரசாங்கம் அளிக்கிறது.

Statutory and other grants, transfers to States and Union territories for a paisa out of one rupee.

இது தேவைதானா? இதை வைத்துக்கொண்டு இந்த மாநில அரசை நடத்த முடியுமா?

இன்றைக்குப் பணவீக்கம் அதிகரித்திருக்கிறது. பணத்தின் மதிப்பு குறைந்திருக்கிறது என்றால் இதற்கு யார் பொறுப்பு? மாநில அரசு இதற்குப் பொறுப்பா? இங்கே இருக்கின்ற முதலமைச்சரே இதற்குப் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்? 1960 ஆம் ஆண்டு ஒரு ரூபாய்க்கு 100 பைசா மதிப்பு என்றால் அது கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைந்து வர ஆரம்பித்திருக்கிறது. 1970 ஆம் ஆண்டு 53 பைசா மதிப்புக்கு வந்து, 1975 ஆம் ஆண்டு 32 பைசா மதிப்புக்கு வந்து, 1977 ஆம் ஆண்டு 30 பைசாவாக மாறி, 1978-79 ஆம் ஆண்டிலே 26 பைசாவாக ஆகி, 1980 ஆம் ஆண்டு 24 பைசாவாக மாறி, 1981 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்திலே ஒரு ரூபாயின் மதிப்பு 21.74 பைசாக்கள் என்ற அளவிற்கு இருப்பதாக அவர்களே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி ரூபாயின் மதிப்பு குறைந்துக்கொண்டே போனால் எப்படி மாநில அரசு திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும்? மக்கள் எதிர்பார்க்கும் சமூக நலத்திட்டங்களை எப்படி நிறைவேற்ற முடியும் என்பதை இந்த மாமன்ற உறுப்பினர்கள் யோசிக்க வேண்டும்.

ஆக, இன்றைக்கு எவ்வளவுதான் முயற்சியெடுத்தாலும் நம்மால் அதிகமாகப் பணத்தை சேகரிக்க முடியவில்லை என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள்.

Mobilise the sources

என்று அடிக்கடி சொல்கிறார்கள். 38 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போட்டதற்கே அதிக வரி போட்டுவிட்டார்கள், பாவிகள் பாவிகள் என்று பத்துத் தடவை சொல்லியாகிவிட்டது. ஆனால் மத்திய அரசு எவ்வளவு வரி போட்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றி உறுப்பினரவர்கள் கண்டித்துப் பேசியிருக்கிறார்களா? அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசப் போகிறார்களா என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், இருக்கின்ற பணத்தை ஒழுங்காகச் செலவுழித்திருக்கிறதா என்று

[1982 மார்ச் 1]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : நாடாளுமன்றத்தில் பேசிய திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் திரு. தண்டபாணி அவர்கள் குறைப்பாடுகளை விமர்சித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள் என்பதை உறுப்பினவரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

திரு. கோ. விஸ்வநாதன் : ஏழை மக்களைப் பாதிக்கின்ற வரிகளைப்பற்றிக் கண்டித்திருப்பார்களேயானால் அந்தத் தைரியத்தை நான் பாராட்டுகிறேன்.

நாம் எப்படிச் செலவிட்டிருக்கிறோம் என்பதைப் பற்றி அவர்கள் கேள்வி கேட்க வேண்டும்; அதற்குப் பதில் சொல்லத் தான் வேண்டும். அதுதான் ஆளுங்கட்சியின், அரசாங்கத்தின் பொறுப்பாகும். நாம் எப்படிச் செலவழித்திருக்கிறோம் என்பதைப், பற்றி ரிசர்வ் பேங்க் கவர்னர் மதிப்பிற்குரிய திரு. ஐ.ஜி. படேல் அவர்கள் கூறிய கருத்துக்களை நான் உங்கள் முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

அக்டோபர் மாதம் 21 ஆம் தேதி ஹைதராபாத்திலே அவர்கள் பேசும்பொழுது Amalgamates which read no problem என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதாவது ரிசர்வ் பேங்கிற்குத் தொல்லைகளையோ பிரச்னைகளையோ ஏற்படுத்தாத மாநிலங்கள் என்று மூன்று மாநிலங்களைக் குறிப்பிட்டு அதில் முதல் மாநிலமாகத் தமிழ் நாட்டைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது போலவே, Financially well managed States அதாவது, நிதியை ஒழுங்காகச் செலவிட்டு, ஒழுங்காக மேற்பார்வை பார்த்திருக்கின்ற அரசாங்கங்கள் என்று மூன்றைச் சொல்லி, அதைத் தமிழ்நாடு, ஆந்திரா, கர்நாடகம் என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, மத்திய அரசின் ரிசர்வ் பேங்க் கவர்னரே பாராட்டும் அளவிற்கு ஒழுங்காக நிதி நிர்வாகம் இருக்கிறது என்பதற்கு இதைவிட வேறு சாட்சியும் தேவையில்லை. அதற்காக நான் இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன்.

நம் மாநிலத்தில் எந்தப் பெரிய தொழில்களையும் தொடங்க முடியவில்லை. ஏனென்றால் லைசன்ஸ் அதாரிட்டி அவர்களிடத்தில் இருக்கிறது; எக்ஸ்போர்ட் அன்ட் இம்போர்ட் அவர்களிடத்தில் இருக்கிறது; ஃபாரின் லோன் அவர்களிடத்தில் இருக்கிறது; வெளியிடத்தில் கடன் வாங்குகின்ற வசதி நிலைமை அவர்களிடத்தில் இருக்கிறது; கிரீட்டி கன்ட்ரோல் அவர்களிடத்தில் இருக்கிறது. பணத்தைக் கொடுக்கின்ற தேசிய மயமாக்கப் பட்ட வங்கிகள் அவர்களிடத்தில் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்டவைகளெல்லாம் மத்திய அரசாங்கம் வைத்துக்கொண்டிருப்பதன் காரணமாக நாம் எந்தப் பெரிய தொழில்களையும் அதிக முதலீட்டில் தொடங்க முடியவில்லை. ஆனால் இவ்வளவு சங்கடங்களுக்கும் மத்தியில் சிறு தொழில் வளர்ச்சியில் நாம்

1982 மார்ச் 1]

[திரு கோ. விஸ்வநாதன்]

முன்னேற்றத்தைக் கண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அந்தச் சிறுதொழில்களும் நசித்துப் போகக் கூடிய அளவிற்கு இருக்கிறது Credit squeeze

இதனால் எந்தச் சிறு தொழில்களுக்கும் பணம் கடனாகக் கிடைக்காமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 12.10)

ஆனாலும் 1981-82 ஆம் ஆண்டு மத்திய சர்க்கார் சமர்ப்பித்து இருக்கிற எக்கனாமிக் சர்வேயைப் பார்த்திருப்பீர்களானால் மொத்தமாக இந்தியா பூராவுக்கும் சேர்த்து 80-81லே இன்டஸ்டிரியல் புரொடக்ஷன் 4 சதவீதம்தான். ஆனால் நமது மாநிலத்தில் 4.7 சதவீதம் நாம் வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம். அதேபோல டெக்ஸ்டைல் புரொடக்ஷன்-ஐ எடுத்துக் கொண்டாலும் இந்தியாவிலே நாம் இரண்டாவது இடத்தை வகிக்கிறோம். குஜராத் மாநிலம் முதல் இடத்தையும், தமிழ்நாடு இரண்டாவது இடத்தையும் வகித்துக் கொண்டிருக்கிறது. தொழில் அமைதியைப் பார்க்கும்போது இந்தியாவிலே முதல் மாநிலமாக தமிழகம் இருப்பது என்பது பாராட்டுக்கும் பெருமைக்கும் உரியதாக ஆகும். தொழிற்சங்கம் நிர்வாகம், அரசாங்கம் ஆகிய அனைவருமே இதற்குப் பொறுப்பேற்கிறார்கள். அனைவரையும் பாராட்டி கட்டமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

இங்கே நம்முடைய திட்டங்களைக் குறிப்பிட்டு மிக அருமையான ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். சோமு அவர்கள் எவ்வளவு திட்டியும் இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது கவர்ச்சிகரமானது என்று அவருக்கே உரிய மொழியிலே அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். குழந்தைகளுக்கு சத்துணவு கொடுப்பது என்பது சாதாரண சமூக சேவை மட்டுமல்ல, அது நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் கொண்டு வந்திருக்கின்ற புனிதத் திட்டம் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்தத் திட்டம் இது வரையிலே யாரும் கவனிக்கப்படாமல் இருந்தது. 5 ஆண்டுகாலம் ஆட்சியிலே இருந்தீர்களே, இப்போதுதான் குழந்தைகள் ஞாபகம் வந்ததா என்று சோமு அவர்கள் கேட்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். எந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தாலும் இந்த கேள்வியைக் கேட்க முடியும். யார், எப்போது, எதைக் கொண்டுவந்தாலும், ஏன் இதைப்போனவருடமே கொண்டு வரவில்லை. ஏன் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வரவில்லை என்று கேட்பது மிக சாதாரணமாகக் கேட்கக்கூடிய கேள்வியாகும். இந்த அருமையான திட்டத்தை இன்றைக்கு அரசு கொண்டு வந்திருப்பது மிகவும் பாராட்டுக்குரியது. குழந்தைகளைப்பற்றி சொல்வார்கள்.

[திரு கோ. விஸ்வநாதன்]

[1982 மார்ச் 1]

Children are god's apostles, sent forth day by day to preach of love, hope and peace

என்று குறிப்பிடுவார்கள். அப்படிப்பட்ட குழந்தைகள் நாட்டிலே இன்று பல லட்சக்கணக்கான குழந்தைகள் சத்துணவு இல்லாத காரணத்தால் மால்-நியூட்டிரிசன் என்ற பேராலே, பல குழந்தைகள் நலிந்தும் மெலிந்தும் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. பல ஆயிரக்கணக்கான, லட்சக்கணக்கான குழந்தைகள் மாண்டு போயிருக்கின்றன. அவைகளைத் தவிர்ப்பது என்பது மிகவும் வரவேற்கக் கூடிய ஒன்றாகும். அதை ஏன் இவர்கள் கண்டித்தார்கள் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. அவர் ஒன்றைச் சொன்னார்.

இன்றைக்கு 100 கோடி ரூபாய் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த 100 கோடி ரூபாய் ஒழுங்காக குழந்தைகளுக்குப் போய்ச் சேருமா. குழந்தைகளுக்குப் போய்ச் சேராது., கொள்ளை அடிப்பவர்களுக்குதான் போய்ச் சேரும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் சோமு அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இது எப்படி திடீரென்று உடனடியாக அவர் தனக்கும் தன்னுடைய கூட்டத்திற்கும் போய்ச் சேரும் என்று அவர் முடிவெடுத்தார் என்று எனக்கு தெரியவில்லை. அவர் பேசும் போது சொன்னார். இந்த வரி போட்டதிலே பட்டுப் புடவைக்கு பாதிப்பேற்படும் என்று பட்டுப் புடவைக்குப் பரிந்து பேசி அவர் வீட்டிலே நல்ல பெயர் வாங்கிக் கொண்டார் என்றுதான் என்னாலே சொல்ல முடியும்.

திரு. என். வி. என். சோமு :-பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர். -சோமு தயவு செய்து உட்காருங்கள். நீங்கள் பேசும்போது குற்றச்சாட்டு சொன்னீர்கள். இப்போது அவர் பேசும் போது பதில் சொல்லுகிறார். நீங்கள் பேசும்போதே நான் கவனித்தேன். அதற்குத் தான் பேசும் போது குற்றச்சாட்டு இல்லாமல் பேசவேண்டும். அப்படி பேசினால் இப்படிப்பட்ட விவகாரம் வராது.

திரு. கோ. விஸ்வநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கொடுப்பவர்களுக்கு வாங்கவும் தெரிந்து இருக்க வேண்டும். அந்தக் கலை தெரியாதவர்கள் கொடுப்பதற்கு முன் வரக் கூடாது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. என். வி. என். சோமு : துணைத் தலைவர் அவர்களே, 100 கோடி ரூபாய் கொள்ளை அடிக்கத் திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்லும்போது, எதிரே உட்கார்ந்து இருப்பவர்களைப் பார்த்துச் சொன்னேன். இப்போது என் நண்பர் விசுவநாதன் அவர்கள் அந்தக் கூட்டத்திற்குத் தலைவராக இருக்கிறார் என்று எனக்குத் தெரியும். ஆனால் ஒன்றை சொல்லிக் கொள்ள நான் விரும்புகிறேன்.

1982 மார்ச் 1]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: தயவு செய்து உட்காருங்கள். நீங்கள் பேசுகின்றபோது சொன்னீர்கள். இப்போது அவர் பதில் சொல்லுகிறார். அவ்வளவுதான்.

திரு. கோ. விஸ்வநாதன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே தமிழ்நாட்டிலே 1982-83க்கான திட்ட முதலீடு 711 கோடியாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. சென்ற ஆண்டைவிட இது 40 சதவீதம் அதிகமாகும். இந்தியாவிலேயே இருக்கின்ற 22 மாநிலங்களில் எந்த மாநிலமும் இந்த அளவுக்கு அதிகமான முதலீடு செய்யவில்லை. அதைத் தமிழகம் இன்று செய்திருப்பது மிகவும் பெருமைக்குரியதாகும். பாராட்டுக்கு உரியதாகும்.

குழந்தைகளுக்குச் சத்துணவு அளிப்பதற்காக இந்த 100 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது ஒழுங்காகச் செலவிடப்படவேண்டும் என்று சொல்வதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அது ஒழுங்காகச் செலவிடப்படுமா என்கிற கவலை இருப்பதிலே ஆச்சரியம் இல்லை. அப்படி ஒழுங்காகச் செலவிடுவதற்கு வழிகளை அவர்கள் சொல்லட்டும். ஏற்றுக்கொள்கிறேன். எப்படி அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை சிந்தாமல், சிதறாமல், ஒழுங்காக அந்தக் குழந்தைகளுக்குப் போய்ச் சேரவேண்டும் என்று சொல்லட்டும், நிச்சயமாக இந்த அரசு அதை ஏற்றுக் கொள்ளும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில், நான் சொல்லிக் கொள்வேன், இந்த திட்டத்தை அதிகாரிகளை நம்பி விட்டுவிடாதீர்கள். சமூக சேவை நிறுவனங்களையும் இதில் சேர்த்துக்கொள்ளுங்கள். மக்கள் குழுக்களின் உதவியையும் இதற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். அந்த வகையில் இந்தத் திட்டத்தை செயல்படுத்தவேண்டும் என்கிற கருத்தை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய தமிழ் நாட்டிற்குத் தேவையான பல நல்ல திட்டங்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு மத்திய சர்க்காரிடத்தில் முடங்கிக் கிடக்கின்றன. அவற்றை மைய அரசு எடுத்து வைத்துக் கொண்டு, பிரித்துப் பார்க்காமல் கூட வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் பரிசீலித்து, மத்திய அரசு ஒப்புதலை மாநில அரசுக்கு அனுப்பி வைக்குமானால், தேவையான சிறந்த திட்டங்களை நாம் இங்கே நிறைவேற்றி வைக்க முடியும். இரண்டு தெர்மல் பவர் ஸ்டேஷன் துவங்குவதற்கான திட்டங்கள் இன்னும் மத்திய அரசின் ஆய்விலேயே உள்ளன. நெய் வேலியில் இரண்டாவது சுரங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டபிறகு, அந்த நிலையத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள பவர் ஸ்டேஷன் சதரன் கிரிட்டில் சேர்த்து விடுகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். தற்போது 27 பைசா ஒரு யூனிட்டுக்கு கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். அதற்கு 48 பைசா கொடுக்கவேண்டும் என்று கேரளா கேட்டுக்கொண்டு இருக்கிறது. ஏற்கெனவே நமக்கு மின்சாரம் தட்டுப்பாடாக இருக்கிற நேரத்தில்,

[திரு கோ. விஸ்வநாதன்]

[1982 மார்ச் 1]

குறைபாடாக இருக்கின்ற நேரத்தில், 'நீட் பேசிடு டிஸ்ட்ரிபியூஷன் செய்யாமல், இப்படி ஒரு முடிவை எடுத்துள்ளதை மாநில அரசு மைய அரசின் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்து, அந்தக் குறைபாட்டைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே பொதுவாக பொதுத்துறை நிறுவனங்களைப் பற்றி நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பொதுத்துறை நிறுவனங்களில் ஒழுங்காகச் செயல்படுகின்ற நிறுவனங்களை நன்றாசச் செயல்படுகின்ற நிறுவனங்களை நான் பாராட்டுகிறேன். அதைப் போன்று லாபத்தில் நடக்கின்ற நிறுவனங்களையும் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில், அரசாங்கப் பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு, ஒழுங்காக நடைபெறாமல், நஷ்டத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற நிறுவனங்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்வேன், லாபத்தை ஈட்டாவிட்டாலும் பரவாயில்லை. நஷ்டத்தில் அந்த நிறுவனங்களை ஈடுபடுத்தாமல் நிர்வாகம் செய்யுங்கள். அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று அந்த நிறுவனங்களில் பணிபுரியும் மாணேஜிங் டைரக்டர், சேர்மன் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்வேன். உங்களுக்குத் தேவைப்படுகின்ற அதிகாரங்களை அதற்காகத் தருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதையும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இன்னொன்றையும் நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இங்கே இருக்கும் செக்ரடேரியட்டானாலும் சரி, மாவட்ட நிர்வாக அதிகாரிகளானாலும் சரி நீங்கள் ஆற்றவேண்டிய பணிகளை நேர்மையாக ஆற்றுங்கள். செவ்வனே செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னதான் இந்த அரசாங்கம் பட்ஜெட் போட்டாலும் அதை அதிகாரிகளை நம்பித்தான் அரசாங்கம் ஒப்படைக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த அதிகாரிகள் ஒழுங்காகச் செயல்பட்டால்தான் திட்டங்களை நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற முடியும். இதை ஆளும் கட்சியினரும் சரி, எதிர்க்கட்சியினரும் சரி நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, அரசுக்கு ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டிய நிலையில் இருக்கிற அதிகாரிகள் அந்த அரசுக்கு எதிராகவே நாள் முழுவதும் பேசிக்கொண்டு இருக்கும் நிலையை எப்படி சகித்துக் கொண்டு இருக்க முடியும். அவர்களுடைய கோரிக்கைகளுக்காக அவர்கள் போராடுவதை நாள் குறை சொல்லவில்லை. ஆனால் இந்த அரசை மாற்றவேண்டும் என்று அந்த அதிகாரிகள் சொல்வார்களேயானால், அவர்கள் அரசாங்க அதிகாரிகளாக இருப்பதற்கு லாயக்கு அற்றவர்கள், அப்படிப்பட்டவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல சில அதிகாரிகள் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திலேயே 10 ஆண்டுகாலம், 15 ஆண்டுகாலம் இருக்கிறார்கள். அதை நம்மால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. பல இடங்களில் அதனால் அதிகாரிகள் தவறு செய்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளை அரசாங்கம் மாற்றுவதற்கு முன்வரவேண்

1982 மார்ச் 1]

[திரு. கோ. விஸ்வநாதன்]

டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உயர்நீதி மன்ற அதிகாரிகளையே மாற்றலாம் என்று இருக்கிறபோது, இந்த அதிகாரிகளை மாற்றுவதில் என்ன கஷ்டம்? இன்னும் சில நாட்களில் தமிழ் நாட்டிற்கு ஒரு சீஃப் ஜஸ்டிஸ் பீகார் மாநிலத்தில் இருந்து வருவதற்கு இருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட நேரத்தில் அரசாங்க அதிகாரிகளை மாற்றுவதில் சிரமங்கள் இருக்கக் கூடாது என்பதில் மாறுபட்ட கருத்துக்கு இடம் இல்லை. நிச்சயமாக அந்த அதிகாரத்தை அரசாங்கம் பயன்படுத்திட முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இங்கே நாம் எவ்வளவோ திட்டங்களைப் போடுகிறோம். அதை நிறைவேற்ற எதிர்க்கட்சிகளும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். ஆனால், இன்று நிலைமை என்ன? எதிர்க்கட்சிகள் எந்த அளவிற்கு அந்தத் திட்டங்களுக்கு முட்டுக்கட்டைப் போடுகின்றன என்பதை அறிவோம். இங்கே பிரதான எதிர்க்கட்சியாக இருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வாரம்ப்தோறும் ஒரு போராட்டத்தை நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறது. கடைசியாக இந்த மாதம் எந்தவிதமான போராட்டமும் நடத்துவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் இருந்தது. ஆனால், நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு போராட்டத்தை நடத்துவதற்கு வழி வகுத்து விட்டார்கள். அதனால் திருச்செந்தூருக்குப் பயணம் போய்விட்டார்கள். நீதி கேட்டு நெடிய பயணம் என்று சொன்னார்கள். உண்மையாக நீதி கேட்பது என்று சொன்னால், அதற்கு அவர்கள் எங்கே செல்லவேண்டும். சென்னையில் உள்ள கோட்டையில் கேட்டு இருக்க வேண்டும். ஆனால், அவர்கள் திருச்செந்தூர் கோயிலுக்குப் போனார்கள். அவர்கள் இதை நடத்தியது நீதி கேட்பதற்காக அல்ல. அந்த பயணம் நடத்தியபோது ஒருபெரும் தலைவர் பேசினார். கலைஞர் திருச்செந்தூர் போகும்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவராகப் போகிறார். திரும்பி வரும்போது முதலமைச்சராக வருவார் என்று அந்தக்கட்சியின் பெரும் தலைவர் ஒருவர் பேசினார். அப்படியானால், அவர்களுடைய நோக்கம் நீதி கேட்கும் நோக்கம் அல்ல. அரசியல் பின்னணிதான் நோக்கம். அதைக் கண்டிக்கிறோம் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 12-20)

அது நெடிய பயணம் என்றும் இலட்சக்கணக்கானவர்கள் அதிலே கலந்துகொண்டார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய செய்தித் தாள்களிலே இலட்சத்திணக்கானவர்கள் பங்கேற்றார்கள் என்று கூட போட்டுக்கொண்டார்கள். ஆனால், உண்மை அதுதானா என்று கேட்க விரும்புகிறேன் அது உண்மை அல்ல. அங்கே நீதியும் கேட்சவில்லை நெடிய பயணமும் நடக்கவில்லை; இலட்சக்கணக்கானவர்களும் பங்கு ஏற்கவில்லை. நானே மலைத்துப் போனேன். ஒரு லட்சம் பேர் இரண்டு லட்சம் பேர் நடுத்தெருவிலே நடந்து போனால்

[திரு. கோ. விஸ்வநாதன்]

[1982 மார்ச் 1]

என்ன ஆகும்? நாடு ஸ்தம்பித்துபோகுமே என்று நான் நினைத்தது உண்டு. அங்கே இலட்சக்கணக்கிலேயும் பங்கேற்கவில்லை; ஆயிரக்கணக்கிலும் பங்கேற்கவில்லை.

அங்கே நடந்தது என்ன என்பதைப் பற்றி துக்ளக் பத்திரிகையில் அதன் சிறப்பு நிர்வாகர், அந்த ஊர்வலத்தில் கூடவே போனவர் அதிலே எழுதியிருப்பதை இந்த மாமன்ற உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். “பயணம் பூராவும் எந்தவிதமான வாகனத்திலும் ஏறாமல், உறுதி குலையாமல் இறுதி வரை (குறுக்கீடுகள்)

திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம் : துணைத் தலைவரவர்களே, திரு. விஸ்வநாதன் அவர்கள் அந்த நெடிய பயணத்தைப்பற்றி விளக்கம் சொன்னார்கள். உண்மையிலே அவர்கள் அதைப்பற்றி சொல்ல வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் சொல்கிறார்களா என்பது புரியவில்லை அவர்கள் நீதி கேட்பதற்கு திருச்செந்தூர் போக வேண்டியதில்லை; கோட்டைக்குப் போகவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கோட்டையிலே பரரிகாரம் கிடைக்காத காரணத்தால்தான் அந்த நெடிய பயணம் தொடங்கப்பட்டது. அதை அவர்கள் கேலி செய்கிறார்கள் என்றால் உண்மையிலே அவர்கள் எங்களை கேலி செய்வதாக நான் நினைக்கவில்லை; அவரையே கேலி செய்துகொள்கிறார் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். எனவே, இந்த நெடிய பயணத்தைப் பற்றி அவர்கள் பேசவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு கோ. விஸ்வநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நெடிய பயணத்தைப் பற்றிப் பேச வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். நடக்காமல் இருந்தால் அதைப் பற்றி பேச மாட்டேன்; நடந்த பிறகு அதைப்பற்றிப் பேசுவதில் தவறு இல்லை என்றும் நான் கருதுகிறேன். இதிலே நான் எந்தவிதமான குற்றச்சாட்டையும் சொல்லவில்லை. என்னுடைய விமர்சனத்திற்குக்கூட அவர்கள் தடைக்கல்லாக இருப்பது பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்திற்கே விரோதமானது. நான் சொல்வதில் தவறு இருந்தால் எனக்குப் பின்னாலே அவர்கள் பேசுகிறபோது அதற்குப் பதில் சொல்லலாம். இப்போது நான் துக்ளக் பத்திரிகையில் வந்ததை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

“எந்தவிதமான வாகனத்திலும் ஏறாமல் உறுதி குலையாமல் இறுதிவரை நடந்தே வந்த தொண்டர்கள் குறைந்தது 2,000 பேர்களாவது இருப்பார்கள்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆக, உண்மை இதுதான். ஆனால் இலட்சக்கணக்கானவர்கள் என்று பொய் செய்தியை பத்திரிகையில் போட்டுக் கொண்டார்கள். (குறுக்கீடுகள்) “இந்தப் பயணம் பூராவிலுமே பல கேலிக் கூத்துகள் நடந்தன. நீண்ட நெடிய பயணம் போவேன் என்று ஸ்டன்ட் அடித்துவிட்டு ஆபீசுக்கு வேலை பார்க்கிற மாதிரி காலையில் 4 மணி நேரம், மாலையில்

1982 மார்ச் 1

[திரு. கோ. விஸ்வநாதன்]

4 மணி நேரம் என்று நடக்க ஆரம்பித்துவிட்டார் தி.மு. க தலைவர் கருணாநிதி. அவரது அருமை உடன் பிறப்புக்களோ அவரை விட ஒரு படி மேலே போய்விட்டார்கள். திட்டமிட்ட படி கருணாநிதி வருவதற்கு முன்பாகவே பல ஊருக்கு தொண்டர்கள் முன்னால் சென்று புதிய சரித்திரத்தை படைத்துத்தள்ளி விட்டார்கள்” என்றும் அவர் எழுதி இருக்கிறார்.

திரு. த. புருஷோத்தமன் : துக்ளக் பத்திரிகையில் எம்.ஜி. ஆர். பற்றியும் எழுதியிருக்கிறார். அதையும் உண்மை என்று ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா?

திரு. ஜே. எஸ். இராசு : துணைத் தலைவரவர்களே, ஒரு விளக்கம். எங்கள் கட்சியைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டதால் நான் குறுக்கிடுகிறேன். ஒரு பத்திரிகையில் வந்ததாகச் சொல்கிறார். அது உண்மை என்று அவர் கருதினால், எம்.ஜி.ஆர்.—நம்முடைய முதலமைச்சரைப்பற்றி அவர் எழுதியதையும் உண்மை என்று ஏற்றுக்கொள்கிறாரா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தயவுசெய்து நீங்கள் உட்காருங்கள். உங்கள் கட்சியின் சார்பில் பேசும்போது அதற்கு நீங்கள் பதில் சொல்லிக்கொள்ளலாம். திரு. விஸ்வநாதன், நீங்கள் சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு கோ. விஸ்வநாதன் : அவர்கள் நீதி கேட்பதற்கு விரோதமாக நான் இருக்கவில்லை. திருச்செந்தூரிலே தவறு செய்தவர் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் மீது சட்டப்படி கிரிமினல் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று நானும் அவர்களோடு சேர்ந்து வற்புறுத்துகிறேன். ஆனும் கட்சியிலே இருக்கிற எல்லோருமே இதே கொள்கையைத்தான் கொண்டிருக்கிறோம். எந்தக் கொலையாக இருந்தாலும் சரி, குற்றமாக இருந்தாலும் சரி அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கோ இந்த ஆட்சிக்கோ கொஞ்சம் கூட கிடையாது என்பதை நான் தெள்ளத்தெளிவாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆனால் நீதி கேட்டு நெடிய பயணம் போனார்களே, அவர்களைக் கேட்கிறேன். தமிழ் இனம் என்றும், தமிழ் இனத் தலைவர் என்றும், தமிழ் பண்பாடு என்றும், தமிழ் கலாச்சாரம் என்றும் சொல்லுகின்ற இவர்கள் அந்த நெடிய பயணத்தை எப்படி நடத்தினார்கள்? (குறுக்கீடு) கொள்ளைக்காரர்கள் என்று சொன்னார்கள்; பாவிகள் என்று சொன்னார்கள். இதை எல்லாம் நாங்கள் கேட்டுக்கொண்டு, உட்கார்ந்திருந்தோம். முறையாக பதில் அளிக்கிறோம். இந்தப் பொறுமை தி.மு.க. தோழர்களுக்கும் மற்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கும் வர வேண்டுமென்று நான் மெத்தப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1982 மார்ச் 1]

திரு. அ ரகுமான்கான். : மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவரவர்களே, இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் துக்களக் பத்திரிகையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கக்கூடிய கருத்துக்களை ஆதாரமாக வைத்துப் பேசி அவை சபைக் குறிப்பேட்டிலே இடம் பெறுவதற்குரிய வாய்ப்பை ஏற்படுத்துகிறார். அது குறித்து நான் குறுக்கிட விரும்பவில்லை. நான் அவர்களிடத்திலே கேட்க விரும்புவது எல்லாம் துக்களக் பத்திரிகையிலே சொல்லப்பட்டிருப்பது உண்மை என்று சொன்னால். * *

அதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா என்பதை அறிய விளம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இது பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் அல்ல. ஆகவே அதை நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. கோ. விஸ்வநாதன் : துணைத் தலைவரவர்களே, அவர்கள் அந்த நெடும் பயணத்தை முறையாக, ஒழுங்காக கண்ணியமாக நடத்தி இருப்பார்களேயானால் அதைக் கூட நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால், அதுவாவது அப்படி ஒழுங்காக நடந்ததா என்பதைப் பற்றிய கருத்துக்களை நான் எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். அதுபற்றி அவர்களுடைய தலைவா அவர்களும், துணைத் தலைவர் அவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் பதில் சொல்லும்போது விளக்கம் சொல்ல வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அப்பத்திரிகையில் வருவதை நான் கோட் பண்ணுகிறேன். “கொள்கைக்காரன் எம்.ஜி.ஆர். தொப்பிக்காரன் எம்.ஜி.ஆர். என்ற வாசகங்கள் சர்வ சாதாரணமாகப் புழங்கின. முதல் நாள் பயணத்தில் ஓர் மாணவர் எம்.ஜி.ஆர். மாதிரி தொப்பி கண்ணாடி போட்டுக்கொண்டு (குறுக்கீடுகள், குழப்பம்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பத்திரிகைச் செய்தி விவகாரத்தை விட்டு விட்டு மற்ற விஷயங்களைப் பேசி சீக்கிரம் முடிக்க வேண்டும். அரை மணி நேரத்திற்கு மேல் எடுத்துக் கொண்டாகிவிட்டது.

திரு கோ. விஸ்வநாதன் : துணைத் தலைவரவர்களே, நான் பேசுகின்ற பேச்சு மரபுகளுக்கு உகந்ததாக இல்லை என்று சொன்னால் நீங்கள் அதை நீக்கலாம். துணைத்தலைவரவர்களே, திராவிட

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க ஆகற்றப்பட்டது

1982 மார்ச் 1]

[திரு. கோ. விஸ்வநாதன்]

முன்னேற்றக் கழகத்தினருக்கு நான் பதில் சொல்லக்கூடாது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கருதுவார்களானால் அவர்கள் அதை வெளிப்படையாகச் சொல்லட்டும். ஆனால் அவர்கள் என்னுடைய பேச்சைக் கேட்பதற்கே தயாராக இல்லை என்றால் அவர்களுக்கு பதில் சொல்கின்ற திராணி இல்லை என்பதுதான் என்னுடைய முடிவாகும். அல்லது என்னுடைய பேச்சு முழுவதையும் கேட்டு விட்டு அதற்குப் பிறகு அவர்கள் எவ்வளவு சூடாக வேண்டுமானாலும் பதிலளிக்கடும், நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம்.

நான் கேட்க விரும்புவது நெடும்பயணம் என்பது கண்ணியமாக நடத்தப்பட்டதா என்ற கேள்விதான். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொல்லிவிட்டுப் போனாரே அரசியல் நாகரீகம், அந்த அரசியல் நாகரீகத்தோடு அது நடத்தப்பட்டதா என்பதற்கு நான் ஒரே ஒரு உதாரணத்தை மட்டும் இந்த மன்றத்தின்முன் வைக்க விரும்புகிறேன். முதல் நாள் பயணத்தில் ஒரு மாணவன் எம்.ஜி.ஆர். மாதிரி தொப்பி, சண்ணாடி போட்டுக்கொண்டு தெருவில் நின்ற பெண்களைப் பார்த்து ஆபாச செய்கைகளைக் காட்டி வந்தான். அவரைச் சுற்றி சில மாணவர்கள் அந்த எம்.ஜி.ஆர். வேஷம் இட்டவரைச் செருப்பால் அடிக்கின்ற மாதிரி பாவனைசெய்து வந்தார்கள். தமிழன் என்றும், தமிழ்நாடு என்றும், தமிழினத் தலைவன் என்றும் பேசி நிற்கின்றவர்களை நான் ஒன்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழன் என்றோர் இனம் உண்டு, தனியே அவனுக்கோர் குணம் உண்டு என்று பேசுகிறார்களே இதுதானா தமிழ் பண்பாடு?

அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொல்லிவிட்டுப் போன கடமை கண்ணியம் கட்டுப்பாடு அரசியல் நாகரீகம் இதுதானா? இத்தகைய காட்டுமிராண்டித்தனமான செயல்கள் எந்தக் கட்சியாலும் தமிழ் நாட்டில் நடத்தப்படக் கூடாது என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். நம்முடைய அருமை நண்பர் சோமு அவர்கள் பொருளாதாரத்தைப் பற்றி என்ன கருத்துக்களைச் சொன்னாலும் நான் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயார். ஆனால் அவர்கள் பொத்தாம் பொதுவாக இந்த அரசு எதைச் சொன்னாலும் தவறு என்று பேசுகின்ற பாணியிலே சொன்னார்கள். ஆனால் எதிர்க்கட்சிகள் போராட்டம் நடத்தும், ஆளும் கட்சியை பாராட்டுவதற்காக எதிர்க்கட்சிகள் இல்லை. பாராளுமன்றத்திலே 10 ஆண்டுகள் பணியாற்றியபோது நாங்களும் அப்படித்தான் எதிர்த்துக் கொண்டிருந்திருக்கிறோம். ஆனால் இங்குள்ள நிலைமை என்ன? எதற்கெடுத்தாலும் போராட்டம். பிப்ரவரி மாகம் முடிந்துவிட்டது, மார்ச் மாதத்திலே என்ன போராட்டம் என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஏப்ரலிலே என்ன போராட்டம் என்பது யாருக்கும் தெரியாது, போராட்டமே கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னால் தன்னிறைவுத் திட்டத்தை எதிர்த்து மார்ச் மாதத்திலேயும், முதியோர் ஓய்வூதியத்தை எதிர்த்து ஏப்ரல் மாதத்திலேயும் போராட்டம் நடத்தினாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்

[திரு. கோ. விஸ்வநாதன்] [1982 மார்ச் 1]

கிலலை. ஆகவே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் போராட்டம் இந்த நாட்டிலே கேலிக்குரிய ஒன்றாக ஆகிவிட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

ஆளும் கட்சியாக இருக்கின்ற அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக்கழகத்திற்கு மட்டுமல்லாமல், தமிழ்நாட்டிற்கும் தமிழ் மக்களுக்குமே இன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க் கட்சியாக ஆகிவிட்டது என்பதை நான் அவர்களுக்குச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆளுநர் உரையிலே அவர்கள் குறிப்பிடும்போது கலப்பு மனம் செய்தவர்களுக்கு உத்தியோகத்திலே முன்னுரிமை அளிக் படும் என்ற அருமையான திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறார்கள். நான் அதற்கு முன்னால்தான் திண்டாமை ஒழிப்பு வாரத்திலே கலந்து கொண்டு பேசியபோது “பல ஆண்டுக் காலமாக பேசிக்கொண்டு இருக்கிறோம் ஆனால் யாரும் திட்டம் கொண்டுவரவில்லை” என்று பேசிவிட்டு இங்கு வந்தேன். அதை நான் இங்கே ஆளுநர் உரையிலே பார்க்கும்போது எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியாக வரவேற்கத் தக்கதாகத் தோன்றியது. இந்த மனதத்திலே இது குறித்து நிறைய உறுப்பினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த திராவிட பாரம்பரியத்தில் வந்த அவ்வளவு பேரும் பேசியிருக்கிறோம். ஜாதியை ஒழிக்கவேண்டும் என்று சொல்லாதவர்களே நம்மில் இல்லை. ஆனால் இன்றைக்கு பார்க்கின்றபோது, ஒரு காலத்தில் மனு நீதியை நம்பி இருந்த இந்த ஜாதிகள் இப்போது அரசாங்கச் சலுகைகளையும், கல்விச் சலுகைகளையும் நம்பியிருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. இன்றைக்குக் குறிப்பாக சில ஆண்டுக்காலமாக ஜாதிச் சங்கங்கள் வளர்ந்து வருவதே அதன் காரணமாகத்தான் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

அரசாங்கத்தின் கல்விச் சலுகைகளும், உத்தியோகச் சலுகைகளும் ஏழை எளிய மக்களுக்கு பயன்பட வேண்டும். அதுதான் சமுதாயத்தின் நீதி. ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலைமைகளை அரசாங்கம் திடீர் என்று மாற்றிவிட முடியாது. ஆகவே, இது குறித்து, இந்தச் சலுகைகளை எப்படி அமுல்படுத்தவேண்டும் என்பது குறித்து அனைத்துக் கட்சிநண்பர்களும்தங்களின்கருத்துக்களை தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வசதிபடைத்தவர்கள், பணக்காரர்கள், பெரும் முதலாளிகள் அவ்வளவுபேரும், இன்று அரசாங்கத்தின் சலுகைகளைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்—பிற்பட்ட பட்டியலில் இடம் பெற்று விட்ட காரணத்தால். இது சமுதாய நீதியாக முடியுமா என்பதைச் சற்று யோசிக்க வேண்டும்.

1982 மார்ச் 1]

[திரு. கோ. விஸ்வநாதன்]

இன்று இருப்பது இரண்டே சாதிதான். ஒன்று இருப்பவன் மற்றொன்று இல்லாதவன். ஆனால் இந்த இருசாராரையும் ஒரே வரிசையில், ஒரே பக்கத்தில் வைத்து இந்தச் சலுகைகளை அளிப்பது முறையாகுமா, சமுதாய நீதியாகுமா என்பதைச் சிந்தித்து, இதில் கட்சி பேதம் இன்றி உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏழை என்று தெரிந்தும், படிப்பிலே முன்னுக்கு வரமுடியாதவன் என்று தெரிந்தும் இன்று நாட்டிலே, சமுதாயத்திலே ஒருவனுக்கு நீதி கிடைக்கவில்லை என்றால், இதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டாமா? பரிகாரம் காண வேண்டாமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம், இருக்கிற நிதி ஆதாரங்களை வைத்து, நல்ல முறையில் சிக்கனமாகத் தயாரிக் கப்பட்டிருக்கும் திட்டமாகும். சென்ற ஆண்டு கூட இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் செயலாற்றிய முறையை மத்திய அரசுக்குச் சொந்தமான ரிசர்வ் வங்கியின் கவான் அவர்களே பாராட்டி யிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதில் முறையாக செலவுகளைச் செய்ய பயனுள்ள செலவுகளைச் செய்ய, எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டும், ஒழுங்கான முறையிலே யோசனைகளைத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. அன்பில் தர்மலங்கம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நானும் அந்த நெடிய பயணத்தில் கலந்துக் கொண்ட வன். என்னுடைய அருமை நண்பர் மாண்புமிகு விஸ்வநாதன் அவர்கள் கூறியதைப்போல அந்த சம்பவங்களும் நடைபெற வில்லை. ஏதோ ஒரு பத்திரிகையில் வந்த செய்தியை வைத்து அவர் பேசுவது, பத்தாண்டு காலம் பார்லிமெண்டரி நடவடிக்கைகளில் கலந்துகொண்டவர் என்ற முறையிலே அவருக்கு சரிதானா, பொருந்துமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்? நிச்சயமாக அந்தப் பத்திரிகை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை மாத்திரம் அல்ல அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பற்றியும் அதன் தலைவர்களைப் பற்றியும் மிகக் கேவலமாக எழுதிவருகிறது. அதை அவர்கள் ஒப்புக் கொள்கிறார்களா என்று கேட்கவிரும்பு கிறேன்? அண்ணா அவர்களின் பரம்பரையினைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அண்ணா அவர்கள் விஸ்வநாதனைப் பற்றி என்ன சொன்னார்கள் என்பதை சமயம் வரும்போது கூறுவேன் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இன்னொன்றும் சொன்னார். வந்த போராட்டத்தை விட மாட்டோம். வலுவுக்குப் போக மாட்டோம் என்று, அந்தப் போராட்ட மரபைத்தான் நாங்கள் பின்பற்றி வருகிறோம். அவர் இதனை முன்பு உணர்ந்து பார்த்திருப்பார் என்று நம்புகிறேன். இடமாற்றத்தின் காரணமாக அருமை நண்பர் அவ்வாறு பேசுகிறார் என்று நினைக்கிறேன். அந்த

[திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம்]

[1982 மார்ச் 1]

நெடிய பயணத்தை பற்றி தமிழகத்தில் உள்ள அத்தனை பேர்களும் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். ஏதோ ஒரு பத்திரிகையில் வந்த செய்திகளை வைத்து பேசுவது அண்ணா காட்டிய அறவழிக்குப் பொருந்தாது என்று கூற விரும்புகிறேன்.

* திருமதி. டி. யசோதா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நடைபெறுகிற 1982-83 ஆம் ஆண்டின் நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது நான் சாராந்திருக்கின்ற இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மத்திய அரசு மீது ஒவ்வொரு முறையும் ஏதாவதொரு குறையைச் சுட்டிக் காட்டுவதே இந்த அரசின் மரபாக இருந்தாலும் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசின் நிலையை ஓரளவு புரிந்தவராகவே இருக்கிறார் என்பதை அவரது உரையின் மூலமாக அறிய முடிகிறது. மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள், கூறியதுபோல் இந்தியாவிலுள்ள மாநிலங்கள் அனைத்தும் வலிவும் வளமும் உள்ளனவாகவும், தேவைகள் அனைத்தையும் நிறைவேற்றிக் கொள்கின்ற வாய்ப்பும் வசதியும் உடையனவாகவும் திகழ்ந்தால்தான்; இந்தியா வலிவோடும் வளமோடும் விளங்க முடியும் என்ற சிறந்த கருத்தினை இப்பேரவையில் எடுத்துரைத்தமைக்கு எனது பணிவான நன்றியையும், பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சிறந்த கருத்தினை மத்திய அரசினர் முன்கூட்டியே உணர்ந்து நான், எல்லா மாநிலங்களுக்கும் வரம்போடு அதிகாரங்களைச் சமமாக வழங்கியிருக்கிறார்கள். அதிக அதிகாரம் வழங்குவது என்பது கிணறு வெட்ட பூதம் கிளம்பிய கதையாகவே முடியவும் செய்யலாம் என்பதை தேசிய ஒருமைப்பாட்டில் உள்ளபடியே அக்கறை கொண்டுள்ள இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ளும் என்றே நான் நம்புகிறேன்.

அடுத்து நிதியமைச்சர் அவர்கள் இப் பேரவை உணரும் பொருட்டு குறிப்பிட்டதை நினைவுப் படுத்தத்தான் வேண்டும்.

மத்திய அரசின் வலிவு என்பது மாநிலங்கள் ஒவ்வொன்றின் தனித்தனி வலிமைகளையெல்லாம்கூட்டியதால் ஏற்பட்ட மொத்த வலிவுதான் என்றால், வா தத்துக்கு ஏற்றது—அரசியலுக்கு நல்லது காரியத்துக்கும் உகந்தது. ஆனால் மத்திய அரசோ தன்னிடம் அதிக அதிகாரம் இருப்பது ஒன்றையே வலிவாக எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறது, என்று சொல்லாமலேயே சொல்லி தூக்கமுடியாக பாரத்தை மத்திய அட்சியினர் விரும்புகிறார்களே எனக் கவனப் பட்டுக் கொண்டார்கள்.

1982 மார்ச் 1]

[திருமதி டி. யசோதா]

இப்போது தமிழக மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற கவலையெல்லாம் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தாம் சுமந்திருக்கும் பாரத்தை ஒழுங்காகச் சுமக்கவில்லையே என்பதுதான்.

இரு நூற்று நாலரைக் கோடி பற்றாக்குறை பாரத்தை நாட்டு மக்கள் தலையில் ஏற்றி சுமக்க முடியாதவாறு தினமும் படி செய்துவிட்டார்கள்.

பட்ஜெட் வெளியானவுடன் நாட்டிலே சர்வசாதாரணமாக காணப்படும் ஒருவித உற்சாகமோ பரபரப்போகூடக் காணப்படவில்லை.

38 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போட்டும், 204½ கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை காட்டப்பட்டுள்ளது. வரவு செலவுத் திட்ட விளக்க நூலில் 16ஆம் பத்தி இறுதியில் வருவாய்க் கணக்கில் பற்றாக்குறையோ உபரியோ இருக்கலாம். ஆனால் எல்லா கணக்குகளையும் சேர்த்து பார்க்கும்போது பற்றாக்குறை இருக்கக் கூடாது. அவ்வாறு இருந்தால் அதிக பற்று வாங்க வேண்டியவரும் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இந்த வகையில் பார்த்தால் 204½ கோடி பற்றாக்குறையினால் ஏற்படும் பற்றைச் சுமக்கவேண்டியவர்கள் இந்த நாட்டு மக்களாவார்கள். நாளாவட்டத்தில் இந்தப் பற்றாக்குறை எந்த நிலையில் உருவெடுக்குமோ என்ற அச்சத்தால் விஷயமறிந்தவர்கள் கூட பேச்சுமூச்சற்று சம்மட்டி அடி வீழ்ந்தவர்போல் இருக்கின்றார்கள்.

1981-82 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கப் பற்றாக்குறை 9.61 கோடியுடன் நடப்பு ஆண்டு இறுதிப்பற்றாக்குறை 8.16 கோடியும் சேர்த்து 17.77 கோடி ரூபாய் என்ற அளவிலேயே நிறுத்தியிருந்தால் தோழமைக் கட்சிகளாகது திருப்தி அடைந்திருப்பார்கள். மாறாக சாதாரண மக்களுக்கோ நடுத்தர குடும்பத்தினருக்கோ, அரசு ஊழியர்களுக்கோ ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கோ எவ்வித ந்வாரணமும் அளிப்பதாக இல்லாமல்; தொழில் வளர்ச்சி, மற்றும் வேலை வாய்ப்புக்கு வழியமைத்து படித்து பட்டம் பெற்ற இன்னபிற இளைஞர் சமுதாயத்தை உற்சாகம் ஊட்டுவதாகவும் இல்லாமல், மக்களை வெறும் சுமைதாங்கிகளாக மாற்றிக் கூடிய இந்தப் பட்ஜெட்டால் யாரதான் திருப்தி அடைய முடியும்.

உள்ள செலவுகளுக்கே 135.44 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை இருக்கும் நிலையில் நூறு கோடிக்கு பட்டினி கிடக்கும் ஏழை குழந்தைகளுக்கு ஒருவேளை இலாச உணவு என்பது ஈறும் பேனும் நிறைந்த தலையிலுள்ள தாழம்பூவாகவே கருதத் தோன்றுகிறது.

கிட்டத்தட்ட 100 மதிய உணவு நிலையங்கள் சில மாவட்டங்களில் மட்டுமே உள்ளன. இந்த நிலையங்களில் சமைத்துச் சென்னை செங்கற்பட்டு வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு மாவட்

[திருமதி டி. யசோதா]

[1982 டார்ச் 1]

டங்களில் மட்டுமே நடக்கிறது. மற்ற மாவட்டங்களில் ஒப்பந்தக் காரர்கள் மூலமாக நடைபெறுகிறது. இலவசக் கல்வி மதிய உணவு என்ற திட்டத்தை சாமராஜ் தோற்றுவித்தார். சாமராஜ் ஒரு குழந்தைக்கு தந்தது மதிய உணவுக்கு ஒரு அணா. கல்லூர் அதை பத்து பைசாவாக ஆக்கினார். 12 ஆண்டுசளாச 10 பைசா உயரவே இல்லை. 10 காசுக்கு சாக்லெட் வாங்க முடியுமா? அப்படியிருக்க எப்படி சாப்பாடு போடமுடியும்? குறிப்பாக சென்னை மாநகராட்சி பள்ளிச் சிறார்களுக்கு வழங்கும் மதிய உணவை உண்ண சகியாமல் பன்றி வளர்ப்போருக்கு 5 காசு களுக்கு விற்பதை நானே தேரில் சண்டி ருக்கின்றேன். இந்த உணவை மொத்தக் குழந்தைகளையும் கணக்கிலெடுத்து வழங்கப்படுகிறதா என்றால் அதுவும் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி யசோதா அவர்கள் மாநகராட்சியில் இருக்கக்கூடிய மதிய உணவு வெளியே விற்கப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். அதற்கு ஏதாவது ஆதாரம் இருக்கிறதா? அப்படி ஆதாரம் இருந்தால் தயவு செய்து என்னிடத்தில் இப்போதே கொடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருமதி டி. யசோதா : அமைச்சர் அவர்களிடம் ஆதாரத்தை நான் எழுதியா கொடுக்க முடியும்? என்னோடு வந்தால் அந்த நிலையை நான் காட்டிக் கொடுக்க முடியும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : நான் அவர்களோடு போவது என்பது சரியாசரியிருக்காது. எந்தக் குற்றச்சாட்டை கூறும்போதும் சட்டமன்றத்தில் ஆதாரத்தைவைத்துக்கொண்டு தான் பேசவேண்டுமென்று விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. அப்படியிருக்கின்ற நேரத்தில் விதிமுறைகளை மீறி நாம் வீதிக்குச் செல்லக் கூடாது என்பதைத்தான் நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். பன்றிகள் தின்றாலும் சரியார் தின்றாலும் சரி குற்றம் குற்றம்தான். ஒருகுற்றச் சாட்டைச் சொல்கிறபோது அதற்கு ஆதாரம் தேவை என்பதைத்தான் நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

திருமதி டி. யசோதா : நான் கண்கூடாகக் காண்பதைச் சொல்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் அதைத் தெரிந்துசொள்ள வேண்டுமென்றால் அவர்கள் அதிகாரிகளை வைத்துபரிசோதனை செய்து பார்க்க வேண்டும். இல்லையென்றால் தனியாகக் கேட்பீர்களானால் எங்கே விற்கப்படுகிறது என்பதை அந்த இடத்திற்கு நானே நேராகக் கொண்டு சென்று காட்டுவேன். இடத்தை சொல்லிவிட்டால் அந்தச் சம்பளங்கள் மறைக்கப்பட்டுவிடும். ஆக, நல்ல எண்ணத்தோடு சொல்கிறேனே தவிர உங்களைக் கேள் செய்வதற்காக அல்ல.

1982 மார்ச் 1]

[பிற்பகல் 12-40]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : நானும் அந்த எண்ணத் தில்தான் கேட்கிறேன். கேலி செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத் தோடு நீங்கள் சொல்லியிருக்க மாட்டீர்கள். நான் அந்தப் பொரு ளில் சொல்லியிருந்தால் கண்டிப்பாக இந்த நேரத்தில் கூட அதற்கு வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் நான் கேட்பது, மாநகராட்சி பகுதியில், எந்தப் பகுதியில் அப்படி நடை பறுகிறது. அப்படி எந்தப்பகுதியில் அப்படி நடை பெறுவதாகப் பார்த்திருக்கிறீர்கள் என்பதைச் சொல்ல வேண் டாமா? காற்றிலே கலந்த கீத்களாகப் போய்விடக் கூடாது. ஆனால் நீங்கள் இங்கே பேசுகின்ற போது எந்த ஆதாரங்களை வைத்துக் கொண்டு பேசுகிறீர்கள் என்பதைச் சொன்னால் எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு நடவடிக்கை எடுக்க கலபமாக இருக்கும் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

திருமதி டி. யசோதா : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய பாறுப் பதிலைத் தான் பெருமிதப்படுகிறேன் நான் இப்போது சொன்னால் அந்த இடத்தில் நடைபெறுவதைத் தவிர்த்து விடுவார்கள். இருப்பினும் நான் சொல்கிறேன். வரதராஜபுரம் என்னும் இடம்; இது எழும்பூர் ஐஸ் பாக்டரிக்கு எதிரில் இருக் கிறது. மாநகராட்சிப் பள்ளிக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற சாப்பாடு 5 பைசாவிடக்கு, அங்கே உள்ள பன்றிகள் சாப்பிடுவதற்கு விற்கப் படுகின்றது. அது என்னுடைய பிறந்த ஊர் என்பதையும் நான் சொல்லக் காள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல் இந்த உணவு உண்மையிலேயே பள்ளிக் கூடத்திலே உள்ள எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் சாடுக்சப் படு கின்றதா? என்று சொன்னால் ஒரு பள்ளியில் 100 குழந்தை கள் இருக்கின்றார்கள். என்று சொன்னால் அதிலே 50 குழந்தை களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, அந்த உணவு முழுமையாக கொடுக்கப்படவில்லை. ஐம்பது அறுபது குழந்தைகளை கணக்கில் வைத்துக் கொண்டு செய்யப்படும் உணவை, நூறு குழந்தைகளுக்கு பகிர்ந்து கொடுக்கப்படுகின்றது. ஆகவே, நிச்சயமாக அதிலே பாதி பட்டினியாக இருக்கின்ற நிலைமை ஏற்படுகின்றது என்பதை நான் குறிப்பிட ஆசைப் படுகிறேன்.

காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் குழந்தை ஒன்றுக்கு ஒரு அணா விதம் நிதி உதவியபோது, சாதம் தனியாகவும், சாம்பார் தனி யாகவும் பள்ளி தோறும் வந்து சேர்வதை ஆசிரியர்களே தன் சைப்பட கலந்து ஒழுங்குற உண்ணவைத்த நிலைமாறி பன்றியும் தின்னாத மதிய உணவு வழங்குவதை கண்கூடாகக் கண்ட ஏழைகளும் கூட மகிழ்ச்சியுறும் வகையில் இத்திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்படவில்லை. இதற்குக் காரணம் திட்டமே இப்போதுதான் ஆராய்ச்சிக் கூடத்தில் எப்படி அமுல் படுத்துவது என்று அலசப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்திலும் இருவித நிலை இருப்பதாக சந்தேகப்பட வேண்டியுள்ளது.

[திருமதி டி. யசோதா]

[1982 மார்ச் 1]

மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள், தமது உரையில் குறிப்பிடும் போது, தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஒரு வேளை உணவிற்கும் வழியின்றித் தவிக்கும் மிக ஏழ்மையிலுள்ள குழந்தைகளுக்கு மதிய உணவு இலவசமாக வழங்கப்படும் என்றார். அதிலும் 2 முதல் 10 வயது வரையுள்ள ஏழை குழந்தைகளுக்கு மதிய ஒரு வேளையா வதுசத்துணவு கிடைப்பதற்கு வகை செய்ய வகுக்கப்பட்ட திட்டம் என்று கூறினார்கள். மறுநாள் திண்டிவனத்திலே செய்தியாளர் களுக்கு அளித்தப் பேட்டியில் ஏழ்மை காரணமாக படிப்பை பாதியில் நிறுத்திய ஏழைக் குழந்தைகள் மீண்டும் படிப்பைத் தொடர தமிழக அரசு அறிவித்துள்ள இலவச மதிய உணவுத் திட்டம் உதவியாக இருக்கும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இரண்டு வயதுக் குழந்தையும் படிப்பைப் பாதியில் நிறுத்தி யிருப்பது வேடிக்கையாக இருந்தாலும் மதிய உணவுத் திட்டத்தின் உண்மை நிலை என்ன என்பதும் நாட்டு மக்களுக்கு புரியத்தான் செய்கிறது.

மதிய உணவு 1 முதல் 5 வது வகுப்பு வரை படிக்கும் குழந்தைகளுக்கு என்றிருப்பதை, 8 வது வகுப்பு வரை, ஏன்? பள்ளி இறுதியாண்டு படிக்கும் மாணவ, மாணவியர்கள் வரை கொடுக்கக் கூடாதா? அப்படி மதிய உணவு கொடுத்தால், அதனால் ஏழை சிறார்களுக்கு வசதியாக இருக்கும்.

பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் கொண்டு வந்த மதிய உணவுக்கிருந்த சிறப்பும் புகழும், வரவேற்பும் இந்தத் திட்டத்திற்குக் கிடைக்கப்போவதில்லை. காரணம், பெருந்தலைவர் காமராஜரின் மதிய உணவுத் திட்டம் ஏழைக் குழந்தைகளின் கல்வி வளர்ச்சியின் அடிப்படையிலே உதயமானது. இங்கே உதயமாகியிருக்கிற மதிய உணவுத் திட்டம் பஞ்சாயத்துத் தேர்தலின் வெற்றிப் பித்து அடிப்படையிலே உருவாயிருக்கிறது என்று திட்டவட்டமாகக் கூறமுடியும். உள்ளபடியே, இந்தத் திட்டத்தால் ஏழைக் குழந்தைகளின் பசி தீரப் பேரவதில்லை. வேண்டுமானால், இந்த அரசுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு இந்தத் திட்டம் இலாபகரமானதாக இருக்கலாம்.

ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட அறிக்கையில் திட்டத்திற்கான நிதி ஆதாரங்களுக்கு, மாநில அரசு, மாநில மின்சார வாரியம் மற்றும் போக்கு வரத்துத் துறை நிறுவனங்கள் மூன்றும் சேர்ந்து 1100 கோடி ரூபாய் திட்ட காலத்தில் கூடுதல் வருமானம் ஈட்டி முடியும் என்று மதிப்பிட்டு நம்பிக்கை தெரிவித்தார்கள். மின்சார வாரியம் இப்போது ஈட்டி வரும் வருமானம் மின்சார நிலையங்களை இயக்குவதற்கும், பராமரிப்பதற்கும் ஆகும் செலவுகளுக்கும் ஏனைய இன்றியமையா பொறுப்புகளை தீர்ப்பதற்கும் கூட போதுமானதாக இல்லை. என்றும், பேருந்து பயணக் கட்டணங்களை உயர்த்தியும், தங்களுடைய நடப்புப் பொறுப்புகளை கொடுத்துத் தீர்க்கவும், அன்றாடச் செலவுகளைச் செய்யவும், இயலவில்லை என்றும், ஐந்தாண்டுத் திட்டகாலத்தில் மூன்றாண்டுகள் நிறைவு பெறும் தருவாயில் கூறி பற்றாக்குறைக்குக் காரணமாகாட்டுவது வேதனை தருவதாக இருக்கிறது.

1982 மார்ச் 1]

[திருமதி டி. யசோதா]

வரவுக்கு முதுகெலும்புகளாக உள்ள இவ்விரு துறைகளின்மூலம் மற்றத் துறைகள் எந்த அளவுக்குச் செயல்படும் என்பதை உணரவும் முடிகிறது. மேலும், பற்றாக்குறைக்கு வறட்சித் துயர் தணிப்புப் பணி செலவையும் ஒரு காரணமாகக் காட்டினார்கள். வறட்சித் துயர் தணிப்புச் செலவு மொத்தம் 55.24 கோடி ரூபாய். இதில் கூடுதல் அதிகாரம் உடையதாக மத்திய அரசைச் சொல்கிறார்களே, அந்த மத்திய அரசு கொடுத்தது ரூ. 48.90 கோடி.

தனி வலுவினைக் காட்டத் தவிக்கும் இந்த அரசு கொடுத்த தோ 6.34 கோடி தான். இதை ஒரு காரணமாக பற்றாக்குறைக்கு காட்டுவது பொருந்தாது. மற்றும் ஒரு காரணம் நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகம் பொதுப் பங்கீட்டு ஏற்பாடு மூலம் விற்பனை செய்கிற ஒவ்வொரு டன் அரிசிக்கும் 500 ரூபாய் இழப்பென்றும், மொத்தத்தில் நடப்பு நிதி ஆண்டில் இறுதியில் அரிசி விற்பனையில் மட்டுமே ஏற்படும் இழப்பு 35 கோடி ரூபாய் என்றும் மதிப்பிட்டுக் கூறினார்கள். இந்த இழப்புக்குக் காரணம் அரிசியின் அடக்க விலை உயர்வாக இருந்த போதிலும், நுகர் வோரின் நலனைக் கருத்தில் கொண்டு விற்பனை விலையை வேண்டுமென்றே குறைவாக வைத்து விற்பதால் என்று பொதுவில் குறிப்பிட்டார்கள்.

எங்கள் ஆட்சி அகலுவதற்குக் காரணமாய் இருந்ததே அரிசிப் பிரச்சினை என்பதால் அது குறித்து விளக்க வேண்டியது என்கடமையாகிறது. நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகம் மூன்று வகையான அரிசி விற்பனை செய்கிறது. முதல் ரக அரிசி கிலோ 2.15 இரண்டாம் ரக அரிசி கிலோ ரூ. 2 மூன்றாம் ரக அரிசி ரூ. 1.75 இவற்றில் முதல் ரகமும், இரண்டாம் ரகமும் கண்ணில் காட்டப்பட்டு அடுத்த விநாடியே மறைக்கப்பட்டு, போக வேண்டிய இடத்திற்குப் போய்ச் சேர்ந்து விடுகிறது. சரியான முறையில் கண்காணிக்கப்படாததால் நெடுங்காலமாக இந்த நிலை நீடித்திருக்கிறது. எந்த நேரமும் கிடைக்கின்ற அரிசி மூன்றாம் ரகம் தான். இந்த அரிசியின் நிலை என்னவென்றால் ஒன்றே முக்கால் ரூபாய் அரிசியை வேகவைக்க ஒரு ரூபாய் விற்கு செலவாகும். அப்படியே வெந்தாலும் முடை நாற்றமடிக்கும். முடை நாற்றமடித்தாலும் விழுங்கமுடியாத அளவு பருமனாக இருக்கும். இதனால் பெருமளவு மக்கள் அந்த அரிசியை வாங்குவதில்லை. வெவ்வேறு கடைகளில் அரிசியை வாங்கியே சமைக்கிறார்கள் என்பதை அரசின் கவனத்தில் வைக்கிறேன். மேலும் அந்த மூன்றாம் ரக அரிசியை ஒரு சிலர் வாங்கவும் செய்கிறார்கள். எத்தகாக? இட்டலி, தோசைக்காக. இந்த விஷயத்தில் ஒன்றைக் கவனிக்க வேண்டும். பெரும்பாலான ஏழைகள் காலையில் பல காரம் செய்வதில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலையில் அரிசி விற்பனையில் ஏற்படும் இழப்பு என்றால் நியாயமானதுதானா? அத்தகு மட்டரகமான அரிசிக்கு அதிக விலை கொடுத்து இருப்பதாகக் கூறுவது சரியானதுதானா என்பதை அரசின் சிந்தனைக்கு விடுகிறேன்.

[திருமதி டி. யசோதா] [1982 மார்ச் 1]

அடுத்து விலை ஏற்றத்தை ஒருவாறு தடுக்கும் பொருட்டு அமைக்கப்பட்டதே நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகம். இப்போது வேண்டுமென்றே விலையைக் குறைத்து விற்பனை செய்யப்பட்டதாக அரிசியை மட்டும் குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு சந்தேகம். அரிசி மட்டும் தான் இப்படி இழப்புக்கு விற்கப்பட்டிருக்கிறதா? அல்லது மற்றப் பொருள்களின் விலைகளும் குறைத்தே விற்பனைபடுகின்றனவா என்பது தெளிவாக்கப்பட வேண்டும். நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்துக்கு கொடுத்த முன் பணம் ரூபாய் 65 கோடி, இதுவரை நிலுவை இருப்பதோடு, 1980 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி முதல் நாளிலிருந்து வட்டியும் வராத நிலையில் மேலும் ரூ. 25 கோடியை அதன் பெறுப்புக்களைக் கொடுத்துத் தீர்ப்பதற்காக வழிவகை முன்பணமாக கொடுக்க வேண்டியதாக இருந்தது. என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். ஏழை ஏழை என்று கூறி கோடி கோடியான ரூபாயை அந்த ஏழைகளுக்கும் பயன்படாத வகையில் அரசு பாழ்படுத்திக் கொண்டிருப்பதைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வசதி படைத்தோரிடமிருந்து தட்டி எடு, ஏழைகளைத் தட்டிக் கொடு என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூறிய நல்லுரையை ஏற்று இந்த அரசு அதனை நிறைவேற்றி வருகிறது என்பதற்கு ஏற்ற வகையில் வரி விதிப்பு இருக்கவில்லை. மது வகை விற்பனை வரி தவிர மற்ற அனைத்தும் சாதாரண நடுத்தர மக்களுக்கும் ஆட்டோவையும், டாக்ஸியையும் நம்பி வாழும் தொழிலாளர்களுக்கும் துன்பம் விளைவிப்பதாகவே உள்ளது. அதே நேரத்தில் ஏழைகளைத் தட்டிக் கொடு என்ற வாசகம் போய் ஏழைகளைத் தட்டிப் பறி என்ற நிலையில் மதுவிலக்கைத் தளர்த்தி மது விலக்கு குற்றங்களை விசாரிக்க கோர்ட்டுகள் வேறு அமைப்பதாகத் திட்டமிட்டிருப்பது வேடிக்கையாக இருக்கிறது.

பொதுவாக வேலையில்லாதாருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க வழிகாணப்படவில்லை. வேலை இல்லா பட்டதாரிகள் நிலை என்ன? அவர்களுக்கு வழங்குவதாக அறிவித்த உதவித் தொகை எந்த வடிவத்தில் உள்ளது. என்பதும் காணப்படவில்லை. இதையெல்லாம் விட்டு தலையில் தடவ தேங்காய் எண்ணெய்க்கே வழியில்லாது மக்கள் தவிக்கையில் சமையல் எண்ணெய் உற்பத்தியைப் பெருக்க தென்னனை மரத் திட்டம் என்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் தேங்காய் எண்ணெயில் சமைத்த காலம் மலையேறிவிட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குடிநீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க மிகப் பெரிய திட்டங்கள் ஏதும் இல்லை. வீராணமும் இல்லை, கட்டளையும் இல்லை, கிருஷ்ணாவும் இல்லை. மார்ச் மாதத்திலே குழாய்களைத் திறந்தால் 10 மணிக்கு மேல் நல்ல காற்று வருகிறது. ஏப்ரல் மே மாதத்தில் சொல்லவே வேண்டாம். துணிகளை நீரில் அலசுகின்ற காலம் போய் குழாயடியில் அவரவர் குடும்பத்தை அலசுகின்ற காட்சியைக் காணலாம். கொசுக்களுக்கு இந்த அரசு நல்ல ஊக்கம் தந்து வருகிறது.

1982 மார்ச் 1] [திருமதி டி. யசோதா]

நூலும் இல்லை, வாலும் இல்லை, வானில் பட்டம் விடுவேனா என்ற பாடல் வரியை, வேலை இல்லை, சோறும் இல்லை, பற்றாக்குறை பட்ஜெட் ஏனோ என்று மாற்றிப்பாடும்படி செய்திருக்கிறது இந்த பட்ஜெட். இங்கே ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார். மத்திய அரசு பங்குகேட்டால் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள், அதிகாரம் கிடையாது, ஏற்றுமதி இறக்குமதி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், தேசியமயமாக்கப் பட்ட வங்கிகள் எல்லாம் மத்திய அரசிடம் இருக்கின்றன. இப்படி இருந்தால் எப்படி ஆட்சி நடத்த முடியும் என்று கேட்டார்கள். முன்னாலே எப்படி இருந்தது. இப்படித்தான் இருந்தது. இப்படி இருந்தபோது தான் முன்னாலே ஆட்சியிலே இருந்தவர்கள் மிகப் பெரிய தொழிற்சாலைகளையும் ஆலைகளையும் தமிழ் நாட்டிலே தோற்றுவித்தார்கள் என்பதை மறந்து விடக்கூடாது.

செத்தை கால் பணம், சுமைக்கூலி முக்கால் பணம் என்ற வாறு இந்த அரசின் திட்டங்களும் செயல்முறைகளும் சென்று கொண்டிருந்தால் இந்த அரசு மத்திய உணவு அரசு என்பது மட்டுமல்ல, கஞ்சித் தொட்டி அரசாகவும் மாறும்.

(பிற்பகல் 12.50)

மொத்தத்தில் அறிக்கை பார்வைக்கு அழகாகக் காட்சி அளித்து, நொடியில் நாட்டை விழுச்சியூற் செய்வதாகவே இருக்கிறது. உதாரணமாக, சிறுவர்கள் விளையாடும் கோப்பு நூரை குமிழ் எனலாம். அதாவது this is only a soap bubble.

திரு. கே. குப்புசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, 1982-83 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் எடுத்து வைப்பதற்கு நான் முன்வருகிறேன். 1977 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னால் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் ஆட்சியை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவரவர்கள் தமிழகத்திலே ஏற்படுத்திய பிறகு உண்டாக்கிய சமுதாயப் புரட்சி, அரசியல் விழிப்புணர்ச்சி, மறுமலர்ச்சி, தமிழகத்தின் வளர்ச்சி ஆகியவற்றை எடுத்துக் காட்டுகின்ற சாலக் சண்ணாடியாகத்தான் நம்முடைய தமிழக அரசின் இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை இருக்கிறது என்பதை முதற் ண் நான் சொல்லிக் கொள்வதில் பெருமைப் படுகிறேன்.

இந்தியத் துணைக் கண்டம் சுதந்திரம் அடைந்ததற்குப் பிறகு 1967 ஆம் ஆண்டு வரையில் ஆட்சி புரிந்தவர்கள் காலத்திலே ஏற்படாத ஒரு பாற்றத்த, 1969 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1976 ஆம் ஆண்டு வரையில் ஆட்சி புரிந்தவர்கள் காலத்திலே ஏற்படாத ஒரு முன்னேற்றத்தை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய நாளைகந்து ஆண்டுக்கால ஆட்சி ஏற்

[திரு. கே. குப்புசாமி] [1982 மார்ச் 1]

படுத்தியிருக்கிறது என்பதைத் தமிழகம் மறந்துவிடவில்லை ; தமிழக மக்கள் நிச்சயமாக அதை மறந்துவிடவும் மாட்டார்கள். ஆனால் அந்த அற்புத சாதனையை, மகத்தான முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தியவர் வரலாற்று நாயகர் புரட்சித் தலைவர் என்பதைத் தமிழக மக்கள் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால் இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. என்.வி.என். சோமு அவர்கள் இந்த அரசைப் பற்றிய தன்னுடைய கருத்துக்களைத் தாக்குதல்களாக இங்கே கூறினார்கள். அதற்கான சரியான பதிலை மாண்புமிகு உறுப்பினர் எங்களுடைய இயக்கத்தைச் சார்ந்து அருமை நண்பர் திரு. விஸ்வநாதன் அவர்கள் மிகத் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். நான் திரு. சோமு அவர்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்வேன். அவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள், வில்லவாசி ஏறியிருக்கிறது. பற்றாக்குறையும் அதிகமாக இருக்கிறது என்று, அதற்கு திரு. விஸ்வநாதன் அவர்கள் மிக அழகாகப் பதில் சொன்னார்கள். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கும் திட்டம், விலைவாசியைக் குறைக்கும் திட்டம் ஆகிய இந்தத் திட்டங்களை யெல்லாம் கொண்டு வரும் அதிகாரம் மத்திய அரசிடம் இருக்கும்பொழுது மாநில அரசைப் பார்த்து வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஏன் போக்கவில்லை ; விலைவாசியை ஏன் குறைக்கவில்லை, கட்டுப்படுத்த வில்லை, பணவீக்கத்தை ஏன் குறைக்கவில்லை என்றெல்லாம் கேட்பது இந்த அரசின் மீது வேண்டுமென்றே விரும்பத் தகாத பழியைச் சமத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று எடுத்துக் சொல்கிறேன்.

அவர்கள் சொல்கிறார்கள், பொருளாதார ஓட்டத்தை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கை இல்லை ; மக்களுக்கு அடிப்படைத் திட்டங்கள் இதிலே இல்லை என்று சொன்னார்கள். நான் கேட்கிறேன், மக்களுக்கு அடிப்படைத் திட்டங்களை இங்கே உருவாக்கும்பொழுது பொருளாதார ஓட்டத்தையும் ஒழுங்குபடுத்துவது என்பதில் சில முரண்பாடுகள் இருக்க முடியும். ஒரே நேரத்தில் மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்து கொண்டு, பொருளாதார ஓட்டத்தையும் சீராக வைப்பது என்பது முன்னுக்கு பின் முரணான பொருளாதாரமாக இருக்கும் என்பதைச் சிறந்த வழக்கறிஞரான திரு. சோமு. அவர்கள் ஏன் மறந்துவிட்டார்கள் என்பது தெரியவில்லை.

இங்கே அவர்கள் பேசினார்கள் ; தன்னிறைவுத் திட்டத்தைப் பற்றி இங்கே பேசும்பொழுது அவர்கள் சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். சிலபேர்களுக்கு இது தன்னிறைவை ஏற்படுத்தியிருக்கிறதே தவிர தமிழக மக்களுக்குத் தன்னிறைவை ஏற்படுத்தவில்லை என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நான் சொல்கிறேன், இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் எந்த மாநிலத்

1982 மார்ச் 1]

திரு. கே. குப்புசாமி

திலும் இல்லாத அளவிற்கு புதியதொரு திட்டத்தை கிராம மக்களின் வளர்ச்சிக்காக முன்னேற்றத்திற்காக அறிமுகப்படுத்தி அமல் படுத்தியது புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு என்பதை மற்ற மாநிலத்தில் இருப்பவர்களெல்லாம் பாராட்டுகிறார்கள். கிராமமக்களுக்குத் தேவையான குடிதண்ணீர் வசதியைப் பொறுத்தவரையில் உங்கள் காலத்தில் என்ன நடந்தது. ஆயிரக்கணக்கான தாய்மார்களிடம் குடங்களைக் கொடுத்து மைல்கணக்கில் நடக்க வைத்தீர்களே, அந்த நிலையை மாற்றி ஒவ்வொரு குடிசையிலும் வாழ்பவர்களுக்கு, அங்கே குழாய்களைக் கொடுத்து குடிதண்ணீரை அனுப்பியிருக்கிறார் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள். அவர் பாவியா என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சோழ அவர்களைக் கேட்கவிரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் எத்தனையோ ஆண்டுக் காலமாக நிறைவேற்றப்படாத, அமைக்கப்படாத பல சாலைகள், சட்டப்பாடத பல பரவங்கள், பள்ளிகள், ஆதிதிராவிடர் மேம்பாட்டுக்காகக் குடியிருப்பு மனைப் பட்டாக்கள், வீடு கட்டக் கடன் வசதிகள், சத்துணவுத் திட்டத்திற்கான நிலையங்கள் தாய் சேய் நல விடுதிகள், பள்ளிக் கட்டிடங்கள், பஞ்சாயத்து அலுவலகங்கள் இப்படி ஆயிரக்கணக்கானவைகள் 12 ஆயிரம் கிராமங்களில் இன்று எழும்பி வருகின்றன என்றால் இது பாவிகளுடைய ஆட்சியா என்று நான் கேட்கவிரும்புகிறேன். நாங்கள் பாவிகளாக இருந்தால் நீங்கள் திருச்செந்தூருக்குச் செல்லவேண்டிய அவசியம் இல்லை. பாவிகள்தான் காசுக்கும் கோவிலுக்கும், திருச்செந்தூருக்கும் செல்வார்களே தவிர குற்றம்புரிந்தவர்கள்தான் செல்வார்களே தவிர, நீங்கள் அங்கே செல்லவேண்டிய அவசியம் இல்லை. தமிழக மக்களுக்கு நாங்கள் இந்தத் திட்டத்தைச் செய்வது பாவம் என்றால் நாங்கள் தொடர்ந்து இந்தத் திட்டத்தை செய்வதிலே பெருமைப்படுகிறோம் என்றுதான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே பேசியவர்கள், பிரதான எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பாராளுமன்றத்திலே வீற்றிருக்கின்ற நேரத்தில் இது போன்ற தமிழகத்தினுடைய திட்டங்களை அங்கே எடுத்துச் சொல்லி இருக்கலாம். சான்றுக்கு ஒன்று நான் சொல்கிறேன். வரலாற்றிலே இடம் பெறுகின்ற வகையிலே நம்முடைய வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பினாமி ஒழிப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். இங்கே இந்தச் சட்டத்தை ஏகமனதாக ஆதரித்த நீங்கள் பாராளுமன்றத்திலே இதைப் பற்றி என்ன பேசினீர்கள், என்பதைத்தான் இங்கே எடுத்து உரைக்க விரும்புகிறேன்.

வருவாய்த் துறையில் மட்டுமல்ல, பாசனத் துறையில் ஏராளமான திட்டங்கள், தொழில் துறையில் ஏராளமான தொழிற்சாலைகள் போடப்பட்டுள்ளன. இங்கே தொழிற்துறையிலே தமிழகம் பின்தங்கி விட்டது என்ற மாயையை ஏற்படுத்துகின்றவர்கள் அண்மையிலே வந்த புள்ளிவிவரங்களை தெளி

திரு. கே. குப்புசாமி

[1982 மார்ச் 1]

வாக உணர மறுக்கிறார்கள். பார்க்க மறுக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னாலே நீங்கள் ஆட்சி புரிந்த காலத்தில் ஏதோ தேனும், பாலும் ஓடியதைப்போலவும், நாங்கள் பாவம் செய்து பாவிகளாக மாறியதைப்போல இங்கே சோழு அவர்கள் பேசினார்கள். நான் கேட்கிறேன் சத்துணவுத் திட்டத்தைப் பற்றி 1974 லே கலைஞர் அவர்கள் பட்டஜட்டிலே சொன்னார்கள். நீங்கள் என்ன புதுமையாக சொன்னீர்கள். நாங்கள் கொண்டு வந்த 100 கோடி திட்டத்தை கொள்ளை அடிப்பதற்காக கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள் என்று மாண்புமிகு சோழு அவர்கள் கேட்டார்கள். நான் அவர்களைப் பார்த்து கேட்கிறேன். நாங்கள் ஒருவேளை உணவுக்குக்கூட வழியின்றி சாலை ஓரங்களிலே வேலை இல்லாமல் பட்டினி கிடந்து சோகமாகக் கிடக்கின்ற குழந்தைகளை வாழவைக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு கொண்டுவருகிற திட்டம், கொள்ளை அடிக்கும் திட்டம் என்றால், 1974 லே உங்களுடைய கலைஞர் கொண்டு வந்தது கொள்ளை அடிப்பதற்காகவா என்று நான் கேட்கவிரும்புகிறேன். இங்கே அவர்கள் திருப்பித் திருப்பி சொன்னார்கள் பாவிகள், கொள்ளைக்காரர்கள் என்று எல்லாம் சொன்னார்கள்.

நான் ஒன்று சொல்லுகிறேன். உங்கள் மீது அமைக்கப்பட்ட சர்க்காரியா கமிஷன் உங்களை என்ன சொன்னது என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். பூச்சிமருந்திலே நீங்கள் கொள்ளை அடித்தீர்கள் என்று சொல்லவில்லையா, வீராணம் திட்டத்தில் ஊழல் புரிந்தீர்கள் என்று சொல்லவில்லையா, கோதுமை பேரத்திலே நீங்கள் கோடிக்கணக்கான ஊழல் செய்தீர்கள் என்று சொல்லவில்லையா?

திரு. ஜே. எஸ். இராகு : அந்தக் கேசே இல்லை என்று ஆகிவிட்டது. அந்த விஷயம் டிராப் ஆகிவிட்டது. அதிலே பசை இல்லை என்றுதான் விட்டுவிட்டார்கள். அதிலே பாக்டீஸ் இல்லை என்று விட்டுவிட்டார்கள்.

திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, பாக்டீஸ் இல்லை என்று விடவில்லை, சட்டியும் இல்லை என்று விட்டுட்டார்கள். (கூச்சல் குழப்பம்)

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : துணைத் தலைவர் அவர்களே ஏற்கனவே தீர்ப்பு கூறப்பட்டது. அடிப்பதற்றிதன் குப்புசாமி பேசிக் காண்டு இருக்கிறார். அது வாபஸ் ஆனதால் லையா என்பதல்ல பிரச்சினை. ஏற்கனவே ஒரு தீர்ப்பு இருக்கிறது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். (கூச்சல், குழப்பம்)

திரு. ஜே. எஸ். இராகு : அந்தத் தீர்ப்பை வைத்து வழக்கு போட்ட மத்திய அரசே பசை இல்லை என்று அதை வாபஸ் பெற்றிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். (கூச்சல், குழப்பம்)

1982 மார்ச் 1]

திரு. கே. குப்புசாமி : நான் இதை எல்லாம் ஏன் குறிப்பிட விரும்புகிறேன் என்றால், கண்ணாடி வீட்டிலே இருந்து கல் எறிவது ஆபத்து என்பதை பிராதான எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் மறந்துவிடக் கூடாது என்று ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். உங்கள் காலத்தில் நீங்கள் கோடிக்கணக்கிலே ஊழல் செய்திருக்கிறீர்கள் என்று நான் குற்றம் சாட்டுகிறேன். மத்தியிலே ஆளுகின்ற அரசு ஒரு கமிஷனை அமைத்து சுப்ரீம் கோர்ட்டு நீதிபதி, சாட்சிகளை எல்லாம் குறுக்கு விசாரணை செய்து, விவாதம் நடத்தப்பட்டு, பின்னர் தீர்ப்பு சொல்லி இருக்கிறார்கள் என்றால், அந்தத் தீர்ப்பை மதிப்பிற்குரிய என். வி. என். சோமு அவர்களும் மற்ற பிராதான எதிர்க்கட்சியிலே உள்ள வழக்கறிஞர்களும் நிச்சயமாக படித்திருப்பார்கள் என்ற எண்ணத்தோடுதான் நான் சொல்கிறேன். அவர் சொல்லி இருக்கிறார். 3 குற்றச்சாட்டுகளிலும், பூச்சிமருந்து தெளிப்பதில் கோடிக்கணக்கான ஊழல் நடந்திருக்கின்றது. கொள்ளை அடித்திருக்கிறார்கள். இது உண்மை, இதற்குச் சாட்சியங்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 1-00).

திரு. ஜி. எஸ். இராகு : சார் ஆன் என் பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன்.

மாண்புமிகு டிரைவத் துணைத் தலைவர் : இப்போது கேட்க வேண்டாம்.

திரு. கே. குப்புசாமி : நீங்கள் பேசுகிற போது பதில் சொல்லிக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் எடுத்து வைக்கின்ற வாதம் எதுவாக இருந்தாலும், அதற்கு எதிர் வாதம் செய்வதற்கு, சரியான பதில் அளிக்க நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். நாங்கள் அஞ்சி ஓடுபவர்கள் அல்ல. எதற்கும் பயப்பட வேண்டிய அவசியம் எங்களுக்கு இல்லை அருமை நண்பர் சோமு அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில், 3 முறை பாவிகள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்போது நாங்கள் அமைதியாக அண்ணா வழியில் நாகரீகத்தை, பண்பாட்டைக் கடைபிடித்து அமர்ந்து இருந்தோம். அப்போது எழுந்து நாங்கள் ஆர்பாட்டம் செய்ய முடியாதா? இப்போது நீங்கள் இப்படி இடைமறித்து எங்களைத் தடுத்து விடுவீர்களா? எங்களை பயமுறுத்தலாம் என்று நினைத்தால் நிச்சயமாக முடியாது என்பதைத் தான் இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இவ்வளவு ஊழல்களையும் செய்தவர்கள் என்று உச்ச நீதிமன்றத்தின் நீதிபதி அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்ன பின்னர், எங்களைப் பார்த்து, இந்த அரசைப் பார்த்து, புரட்சித் தலைவரின் அரசைப் பார்த்து, நாங்கள் கொள்ளை அடிக்கிறவர்கள், கோடித்

[திரு. கே. குப்புசாமி] [1982 மார்ச் 1]

கணக்கான ரூபாய்களைக் கொள்ளை அடிப்பதற்காக திட்டம் கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் இதற்கு நான் என்ன பதில் சொல்வது? எங்கேயோ இருக்க வேண்டிய வர்கள் எங்கேயோ இருக்கிறீர்கள் என்பதைத் தவிர வேறு என்ன சொல்ல முடியும் என்பதைத்தான் நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இங்கே பேசும்போதும், பல மசோதாக்கள் வருகின்றபோதும் எடுத்த எடுப்பிலேயே, இது ஒரு பிளாக் லா என்றும், இது ஒரு கருப்புச் சட்டம் என்றும் சொல்வது வாடிக்கையாக இருக்கிற பிரதான எதிர்க்கட்சியாக இருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினருக்கு. ஆனால் நான் சொல்வேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் 1969 ஆம் ஆண்டில் இருந்து 1976 ஆம் ஆண்டு வரை ஆட்சியில் இருந்த காலத்தை மக்கள் “பிளாக் பீரியட்” என்றும், “கருப்பு காலம்” என்றும், கரை படிந்த கர்லம் என்றும் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதனால் தான் 1977-ல் நடந்த பொதுத் தேர்தலில் அந்தக் கரை படிந்த ஆட்சியை அகற்றி விட்டு, ஊழல் புரிந்த ஆட்சியை நீக்கிவிட்டு, உத்தமர் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியை தமிழக மக்கள் நிறுவி இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றி விமர்சிக்கின்ற நேரத்தில், சோழ அவர்கள் இது ஒரு பல்பொடி பட்ஜெட் என்று சொன்னார்கள். நான் கேட்கிறேன். அது திராவிட முன்னேற்றக் கழகமாக இருந்தாலும் சரி, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகமாக இருந்தாலும் சரி, இந்த இயக்கம் பல்பொடி உபயோகிப்போர் பக்கத்தில் வளர்ந்த இயக்கம். இங்கே புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அந்த மக்களுக்கு ஏதேனும் ஒரு வகையில் உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள். அதைப் பாராட்டாமல், இது ஒரு பல்பொடி பட்ஜெட் என்று பரிகாசம் செய்கிற அளவிற்கு எதிர்க்கட்சிகளின் நிலை சென்று இருக்கிறது என்று சொன்னால் அவர்களுடைய நிலை எந்த அளவிற்கு உயர்ந்து இருக்கிறது என்பதை இது காட்டுகிறது என்றுதான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். திரு. சோழ அவர்கள் பேசும் போது சொன்னார்கள். மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள் 30 ஆண்டு காலமாக கைத்தறி ஆடையையே அணிந்து வந்தவர்கள், தற்போது பாலியஸ்டர் துணிகள் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் கேட்கிறேன், பல்பொடி உபயோகிக்கும் சாதாரண மக்கள் நிலையைப் பரிகாசம் செய்யும் அளவிற்கு நீங்கள் வந்து இருக்கிறீர்களே, உங்களுடைய நிலைமை எப்படி உயர்ந்தது? நீங்கள் ஊழல் புரியாமல், கொள்ளை அடிக்காமல் ஆட்சி புரிந்து இருப்பீர்களானால், இன்றைக்குப் பாலியஸ்டர் வேஷ்டியும், சட்டையும் உபயோகிக்க முடியுமா என்று நான் மெத்தப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

982 மார்ச் 1]

திரு. அ. ரகுமங்கான் : நாங்கள் கொள்ளை அடித்தோம் என்று சொல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஓர் உறுப்பினர் பேசும் போது அடிக்கடி பிறர் குறுக்கிடுவதை நான் அனுமதிக்க முடியாது.

திரு. கே. குப்புசாமி : ஆகவே தான், அந்தக் கறைபடிந்த களங்கம் மிக்க, இருண்ட கால ஆட்சியை மாற்றி, ஒளிமிகுந்த தமிழ் ஆட்சியை, அண்ணா ஆட்சியை தமிழகத்தில் நிறுவிய ஒளி விளக்கு புரட்சித் தலைவர் என்று இந்த நாட்டு மக்கள் கூறுகின்றனர். ஆனால் பிரதான் எதிர்க் கட்சியாக இருக்கின்றவர்கள் அவர் சமுதாயத்திற்கு என்ன புரட்சி செய்தார் என்று கேட்கக் கூடும். நான் அவர்களுக்கு மெத்தப் பணிவன்போடு சொல்லிக்கொள்வேன். ஒரு வேளை சோத்துக்குக் கூட வழி இல்லாமல், ஒரு காலத்தில் ஏங்கிக் கிடந்த, வறுமையால் பீடிக்கப்பட்டு, வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட தமிழகத்தை உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெற்ற மாநிலமாக செய்தது எங்கள் புரட்சித் தலைவர் தான் என்று சொன்னால், அது புரட்சி இல்லையா?

பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வில் நலிந்து மெலிந்து கிடக்கும் 2 முதல் 10 வயது வரையுள்ள இலட்சோப லட்சம் ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு ஒரு வேளையேனும் சத்துணவு அளிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு 100 கோடி ரூபாய் அமுது ஊட்டும் அறப்பணிக்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் திட்டம் தீட்டி ஒதுக்கியிருக்கிறார்களே; இது புரட்சி இல்லையா? இந்தயத் துணைக் கண்டத்திலே எந்த ஒரு மாநிலத்திலும் இதுவரையில் இப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டம் வந்திருக்கிறதா? அமுல்படுத்தப் பட்டிருக்கிறதா?

தமிழகத்தில் 12,000-க்கு மேற்பட்ட கிராமங்களில் தன்னிறைவுத் திட்டத்தை அமுலாக்கி, அங்கே இருக்கிற மக்களுக்கு அடிப்படை வசதிகள் அனைத்தையும் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால் 1947-லே இருந்து 1977 வரையில் ஏற்படாத முன்னேற்றம் இந்த 4 ஆண்டுக் காலத்தில் இந்த தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் மூலம் தமிழ் நாட்டில் ஏற்படுத்திக் காட்டியிருக்கிறோமே, இது புரட்சி இல்லையா?

அதைப் போன்று இன்னும் இங்கே தமிழ் பல துறைகளிலேயும் ஆட்சி புரிந்த நிலை மாறி இன்று நீதிமன்றங்களிலே கூட தமிழ் ஒலிக்கிறது. சிவில், கிரிமினல் நடவடிக்கை முழுவதும் நீதிமன்றங்களிலே தமிழில் கொண்டு வந்திருக்கிறோமே, இது புரட்சி இல்லையா?

[திரு. கே. குப்புசாமி]

[1982 மார்ச் 1]

அண்ணாவினுடைய திட்டமான இருமொழிக் கொள்கைப்படி எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் என்று தமிழ்நாட்டில் தமிழைத் தழைக்க விட்டிருக்கிறோமே, இது புரட்சி இல்லையா?

அதைப் போன்று 2,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே கலையால், பண்பாட்டால், கலாச்சாரத்தால், நாகரீகத்தால் தனிச் சிறப்பு கொண்ட தமிழுக்கு தஞ்சையில் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தை அமைத்து சிறப்பு செய்து இருக்கிறோமே, அது புரட்சி இல்லையா? அது மறுமலர்ச்சி இல்லையா?

அது மட்டுமல்ல. பாட்டுக்கு ஒரு புலவன் பாரதிக்கு ஒரு பல்கலைக் கழகம். அங்கே

“எப்பக்கம் வந்திடினும் இந்தி
அதை எத்துணைப் பட்டாளம் தூண்டிடினும்
கொலைவாளினை எட்டா
கொடியோர் சிறை அறவே”

என்று பாடினாரே புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன். அவருக்கு ஒரு பல்கலைக் கழகம் அமைத்திருக்கிறோமே அது புரட்சி இல்லையா?

அத்துடன் பெண்களுக்கு என்று ஒரு பல்கலைக் கழகம். காரைக்குடியிலே ஒரு பல்கலைக் கழகம். இப்படி தமிழ் வளர்ச்சிக்கு பல்கலைக் கழகங்கள் பல ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனவே. இந்த மாற்றத்திற்கு யார் காரணம்? இது சமுதாயத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற கல்விப் புரட்சி இல்லையா?

இப்படி சமுதாயத்தில் ஒவ்வொரு துறையிலேயும் இந்த புரட்சி நடந்திருக்கிறது என்றால் இந்த 4 ஆண்டுக் காலத்தில் இது வரையில் நடந்திராத சாதனைகளை இந்த ஆட்சி இந்த அரசு நடத்திக் காட்டியிருக்கிறது என்பதை மறுக்க முடியுமா?

வாதத்திற்காக இந்த அரசின் மீது நீங்கள் பழி சொல்லலாம்; பாவிகளே என்று சொல்லலாம். இன்னும் எவ்வளவோ கொடுமையான, கீழ்த்தரமான வார்த்தைகளை நீங்கள் பயன்படுத்தலாம். ஆனால் நல்ல மனம் படைத்தவர்கள் உண்மையிலேயே இந்த சாதனைகளை நிச்சயமாக மனம் திறந்து பாராட்டத்தான் செய்வார்கள் என்பதில் ஐயப்பாடு இல்லை.

அந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு வருவாய்த் துறையிலே ஏகப்பட்ட மாற்றங்கள்; 40-க்கு மேற்பட்ட மசோதாக்கள் இயற்றப்பட்டு இருக்கின்றன. ஒரு நிலம் யாருக்குச் சொந்தம் என்று சுலபமாக அறிந்து கொள்ளும் வகையில், வங்கியிலே சுலபமாக கடன் பெற “நிலவுடைமை குறிப்பேடு” தயாரிக்கின்றப் பணி நல்ல முறையில் நடந்தேறி வருகிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல திட்டத்தை வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட திட்டம் விவசாயிகளுக்கு உதவும் திட்டம் இந்தியத் துணைக் கிணத்திலே வேறு எங்கும் இல்லை என்பதை நான் பெருமையோடு சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1982 மார்ச் 1]

திரு. கே. குசபுசாமி

அதைப் போன்று பெய்த மழையில் ஒரு சொட்டுத் தண்ணீர் கூட வீணாகாமல் இருக்க, அதற்கேற்ற வகையில் நீர்த் தேக்கங்கள் கட்டுகின்ற பணியை நீர்ப்பாசனத் துறை செய்து வருகிறது. தொழில் துறையில் முன்னேற்றம் மிகவும் கணிசமாக இருந்து வருகிறது. வேளாண்மைத் துறையில் இந்தியத் துணைக் கண்டத் திலே எங்கும் இல்லாத அளவுக்கு அதிகமான சலுகைகள் விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் குறைந்த விலையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கூட்டுறவுக் கடன்களிலே பல்வேறு சலுகைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன; கடன் ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி மிகப் பெரிய மாற்றங்களை எல்லாம் இந்த 4 ஆண்டுகாலத்தில் தமிழ்நாடு கண்டு வருகிறது என்பதைத்தான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை மிகத் தெளிவாக, மிகச் சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டுகிறது என்பதை பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்; அதைப் பாராட்டுகிறேன்.

அதைப் போன்று மண்ணெண்ணெய் பற்றி ஒன்றைச் சொல்லியாக வேண்டும். பாரதி தாசன் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

நீரோடை நிலங்களிக்க நெடுமரங்கள்

நிறைந்துபடும் காடாக்க

தரிசைச்சொல்லி புறஞ்சூட பாம்புக்கூட்டம்

போராடும் பாழ்நிலத்தை

அந்தக் காலத்தில் புதுக்கியவர் யார்?

கற்பிளந்து மலைப்பிளந்து கணிகள் எல்லாம்

வெட்டிச்சென்ற கைதான் யாரகை?

நெற்சேர உழுதுழுது பயன்விழைத்த நிலம்

உழைத்த தோள்கள் எல்லாம் எவரின் தோள்கள்?

என்று பாடினாரே, அந்தத் தோள்களுக்கு, அந்த கைகளுக்கு, நல்ல முறையில் உழைக்கின்ற வர்க்கத்திற்கு மண்ணெண்ணெய் விலை குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை குறிப்பிட வேண்டாமா? எதிர்க் கட்சியில் இருக்கிற உங்களுக்கு பிடிக்காத கொள்கை இருந்தால், வேண்டாத திட்டங்கள் இருந்தால் எடுத்துக்கொல்லுங்கள், ஏற்றுக்கொள்கிறோம்.

ஆனால் தமிழக மக்களுக்கு உழைப்பாளிகளுக்கு ஏழை எளிய வர்களுக்கு பயன்படுகின்ற இந்த மண்ணெண்ணெய் வரி குறைப்பைப் பற்றி மனம் திறந்த ஒரு வார்த்தை அன்பு கூர்ந்து வழக்கறிஞர் சோமு அவர்கள் பாராட்ட வேண்டாமா? படித்தவர், வழக்கறிஞர், அவரிடத்திலே இருந்து பாராட்டு வரும் என்று தான் எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் அவர் மிகப் பெரிய பாவத்தைச் செய்துவிட்டுத்தான் சென்றிருக்கிறார் என்று நான் எண்ணுகிறேன்.

[திரு. க. குப்புசாமி]

[1982 மார்ச் 1]

(பிற்பகல் 1-10)

ஒய்லூதியம் 100 ரூபாயிலிருந்து 125 ரூபாய் என்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. வயதானவர்களுக்கு வேலை செய்ய முடியாதவர்களுக்கு, உதவி இல்லாதவர்களுக்கு, முதியோர்களுக்கு, ஊனமுற்றவர்களுக்கு, வாழ்க்கையிலே வசதியற்ற விதவைகளுக்கு 25 ரூபாயிலிருந்து 35 ரூபாயாக 10 ரூபாய் அதிகமாக இந்த அரசு தந்திருக்கின்றது, அதைப் பாராட்ட மனம் வேண்டாமா? ஒரு வார்த்தை உங்களிடத்திலே இருந்து பாராட்டு வந்தால் கூட நான் உவகையுற்றிருப்பேன். இப்படி ஒவ்வொரு துறையிலேயும் சாதாரண ஏழை எளிய மக்களுடைய பிரச்சினைகளை அலசி ஆராய்ந்து அவர்களுக்கு ஏற்றும் செய்கின்ற வகையிலே புரட்சித் தலைவருடைய அரசு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மூலமாகக் கொண்டுவந்திருக்கின்றது என்பதை நான் மிக்க மகிழ்ச்சியோடு சொல்லி காள்கிறேன். மாட்ட மாளிகையில் வளமோடு, நலமோடு வாழ்கின்ற மேட்டுக்குடி மக்களிடம் இருந்து கொஞ்சம் தட்டி எடுத்துச் சாலை ஓரங்களில் வானமே கூரையாய் வையகமே பாயாய் கொண்டு வாழ்கின்ற ஏழை மக்களைத் தட்டிக்கொடுக்கும் வகையிலே இந்த நிதிநிலை அறிக்கையினைத் தயாரித்துள்ள நிதியமைச்சர் டாக்டர் நாவலர் அவர்களை நான் மனம் உவந்து பாராட்டுகிறேன்.

தமிழகத்திலே ஜனநாயகத்தைக் காப்பதற்கு தன்னையே அரிப்பணித்துக்கொண்ட புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மாளிகையிலிருந்து மண் குடிசையைப் பார்த்து மனம் நாந்த சித்தார்தர் போல் இங்கே செயல்பட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதனால்தான் மக்கள் இதயத்திலே மன்னனாக தெய்வமாக வாழ்கிறார் என்றும் வாழ்வார் என்று நான் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்த எங்களுடைய பகுதியான திண்டுக்கல்லிலே ஒரு மாவட்ட நீதிமன்றத்துக்கு 34 இலட்சம் ரூபாய் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஒதுக்கி அங்கே கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்த புரட்சித்தலைவர் அரசுக்கும் அதோடு பழனியிலே மாவட்ட முன்சிப் கோர்ட் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு 7½ இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்க இருக்கின்ற ஆந்தத் தமிழக அரசுக்கும் நான் என்னுடைய தொகுதியின் சார்பிலே உளங்கனிந்த நன்றியைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய தொகுதி தொழில் துறையிலே பின்தங்கிய தொகுதி, வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டு வறுமையால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஒரு தொகுதி என்பதை ரொழில் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு அறிந்திருப்பார்கள். அவர்களிடத்திலே நான் எடுத்துச் சொல்லி அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டதுபோல் வருகின்ற வருடத்திலே பழனி வட்டத்தை நிச்சயமாக தொழில் துறையிலே பின் தங்கிய வட்டமாக அறிவித்து அந்தப் பகுதி

1982 மார்ச் 1] திரு. சே. குப்புசாமி

தொழில் துறையிலே முன்னேறுவதற்கான உதவிகளைச் செய்து தர வேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய உரையினை நன்றியுடன் இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. என். வரதராஜன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே 1982-83 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது மார்க்சிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். நம்முடைய நாடு ஒரு கஷ்டமான நெருக்கடியின் திக்கை நோக்கி மிக வேகமாக சென்று கொண்டிருக்கக்கூடிய காலத்திலே ஒரு மாநிலத்தின் வரவு-செலவுக் கணக்கை நாம் விவாதிக்கிறோம் என்பதை மனதில் நிறுத்திக்கொள்ளவேண்டும். லஞ்ச லாவண்யங்கள், ஊழல்கள் ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும், ஆனால் இன்று நம் முன்னால் நிற்கின்ற யதார்த்தமான நிலைமை என்ன என்பதை நான் அறிந்துக் கொள்ளவேண்டும். நேற்றையதினம் தான் மத்திய அரசினுடைய 1982-83 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டம் வெளி வந்திருக்கின்றது. நம்முடைய மாநில அரசின் படஜெட்டுக்களை அது பெருமளவுக்கு சீர்குலைக்கும் என்ற பேருண்மையை இந்த மாமன்றம் உணரவேண்டும். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே நம்முடைய நிதியமைச்சருடைய உரையிலே முன்பகுதியிலே சரியாகத்தான் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்கிறார்கள் இந்தியாவைப் பாதிப்பதற்கு எந்த ஒரு பிரச்சினையும் தமிழகத்தையும் பாதிக்கின்றது என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்லிவிட்டு அதற்கு முரண்படாத ஒரு இடத்திலே சொல்கிறார்கள். பொருளாதாரத்திலே சில முக்கியமான துறைகளில் வளர்ச்சி அடைவதற்கு வாய்ப்பான நிலையில் இந்த நாடு உள்ளது என்று. அப்படி என்ன வாய்ப்பு இருக்கிறதோ, அதை எங்கள் கட்சியினாலே புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. மேலும் இந்தக் குறிக்கோளை எய்த மத்திய அரசு மேற்கொள்ளும் எல்லா முயற்சிகளிலும் மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு தன்னாலான உதவிகள் அனைத்தையும் செய்ய எப்போதும் ஆயத்தமாக உள்ளது என்று ஒன்றுக்கொன்று முரணாக அண்ணவை முன் நிறுத்தி அவர் மத்திய ஆட்சியிலே குவிக்கப்படுகின்றது அதிகாரமும் நிதியும் எப்படி மாநில அரசைச் சீர்குலைக்கின்றது என்று சொன்னதை எடுத்துக் காட்டிவிட்டு, நம்முடைய கண் முன்னாலே 1981-ஆம் ஆண்டு எப்படி இருந்தது என்று எல்லாவற்றையும் நினைவில் வைத்திருக்கவேண்டிய அரசு இன்றைக்கு மத்திய அரசு செய்யும்படியான காரியங்களுக்கு தன்னாலான உதவிகள் அனைத்தையும் செய்யும் என்று பின்னாலே குறிப்பிட்டிருப்பது ஒரு கொள்கையை தெளிவற்ற நிலையிலே இந்த அரசு ஏற்றிருக்கிறது என்பதை மிகத் தெளிவாக நான் எடுத்தக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

திரு. என். வரதராஜன்

1982 மார்ச் 1

நாம் அனுஷ்டிக்கிற ஒரு அரசியல் கொள்கைக்கும், நாம் பயன்படுத்துகிற ஒரு பொருளாதார கொள்கைக்கும் நெருக்கமான ஒரு உறவுண்டு. அந்தக் துறைகளில்தான் ஒரு தெளிவான அரசியல் கொள்கை இல்லாத பின்னணியில் இந்த பட்ஜெட் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக நான் வற்புறுத்த விரும்புவதெல்லாம், கடந்த 1981 ஆம் ஆண்டிலே நடந்ததை நாம் நினைவில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பது தான்.

அதில் ஒன்று, இந்த ஆண்டு ஜூலை மாதம் 10 ஆம் தேதி டிசல், பெட்ரோல், மண்ணெண்ணெய் விலையை மத்திய சர்க்கார் உயர்த்தியது. அதில் 300 கோடி ரூபாயை இந்திய மக்களின் தலையிலே திணித்தது. அதே 1981 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 7 ஆம் தேதி, ரயில் கட்டணத்தை உயர்த்தி ஒரு 320 கோடி ரூபாய்க்கு புதிய வரிகளை, புதிய பளுவை நமது மக்கள் தலையில் சுமத்தியது. இந்த ஆண்டு பட்ஜெட் வரும் என்று தெரிந்த காலத்திலேயே, பட்ஜெட்டுக்கு முன்னாலேயே முந்திக் கொண்டு 1982 பிப்ரவரி 2 ஆம் தேதியன்று தந்தி தொலைபேசி கட்டணத்தை உயர்த்தி, அதனால் மேற்கொண்டு, 100 கோடி ரூபாய்க்கு நமது மக்கள் தலையிலே பளுவை ஏற்றியது. அதை நம்முடைய நாட்டினுடைய உதவி ஜனாதிபதி அவர்களே, பாராளுமன்றம் கூட்டுகிற சமயத்தில், பாராளுமன்றத்தைக் கலந்து கொள்ளாமல், பட்ஜெட்டிலே பிரேரணைகளை சமர்ப்பிக்காமல், புதிய வரிகளுக்கான பிரேரணைகளை உத்தரவு மூலமாக மத்திய சர்க்கார் நிறைவேற்றியிருப்பது தவறு என்றார் அதை நமது நாட்டின் உதவி ஜனாதிபதியே சுண்டிக்க வேண்டிய அவல நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

சமீபத்தில் வந்திருக்கக்கூடிய -நேற்றையதினம் சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்க கூடிய பட்ஜெட்டிலே 1,700 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு துண்டு விழுந்திருக்கிறது. 600 கோடி ரூபாய் அளவிலே புதிய வரிகள் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கடந்த ஒரு ஆண்டுக் காலத்தில் விதித்திருக்கக்கூடிய வரிகளின் கட்டணமும், இப்போது விதித்திருக்கும்படியான வரிகளின் கட்டணமும் சேர்ந்து, கிட்டத் தட்ட 1,200 கோடி ரூபாய்க்கு 1982-83 ஆம் ஆண்டிலே அரசுக்கு மக்கள் வரி செலுத்த வேண்டியவர்களாக இருப்பார்கள் என்று நாடு இன்றை தினம் கவலை அடைந்திருக்கக்கூடிய காலத்திலே, இந்த பட்ஜெட் வெளி வந்திருக்கிறது. ஆனால் இந்தப் பட்ஜெட்டில் அதைப்பற்றி நாம் ஒரு வார்த்தையும் சொல்லாமல் மத்திய சர்க்காருடைய கொள்கையை ஏற்று நாம் ஆதரவு அளிப்போம் என்று சொன்னால் அந்த மக்கள் நம்மை ஆதரிப்பார்களா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

1982 மார்ச் 1

திரு. என். வரதராஜன்

தமிழகத்தினுடைய 5 கோடி மக்களின் மீது புதிய வரிப் பளுவை, புதிய விலை ஏற்றத்தை, புதிய நெருக்கடியை, புதிய தொழில் நெருக்கடியை தீணிக்கும்போது, மாநில சர்க்காருடைய இந்த பட்ஜெட் தூள் தூளாகும். இங்கே நம்முடைய மின் சாரத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நான் ஏதாவது ஒரு திட்டம் போட்டால், அது சரிவர நிறைவேறு வதில்லை காணம், ஆயில் விலை ஏறுகிறது. நிலக்கரி விலை ஏறுகிறது. மின்சாரக் கம்பிகளின் விலை ஏறுகிறது—இந்த நிலையில் நான் மின் கட்டணத்தை உயர்த்தாமல் என்ன செய்ய முடியும் என்று புலம்புகிறார்கள். நம்முடைய மோட்டார் போக்கு வரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். பெட்ரோல் விலை ஏறுகிறது. டீசல் விலை ஏறுகிறது. ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் விலை ஏறுகிறது. டியூப் விலை ஏறுகிறது, இந்த நிலையில் நான் பஸ் கட்டணத்தை உயர்த்தாமல் என்ன செய்ய முடியும் என்று கேட்கிறார்.

பொருளாதாரத்தை சீர்குலைக்கிற மத்திய சர்க்காரின் கொள்கையை நாம் எதிர்க்காமல், இன்றையத்தினம் அதை ஆதரிக்கிறோம் என்ற திட்டத்தின் அடிப்படையில் அந்தப் பட்ஜெட் அமையுமானால், அந்தப் பட்ஜெட்டே மக்களுக்கு நம்பிக்கை அளிக்காது, சீரழிவைக் கொண்டு வந்து சேர்க்கும் என்பதை மாநில அரசு முதலிலே நினைவில் கொள்ள வேண்டும். இந்தப் பட்ஜெட்டிலே பாரா 128-லே சொல்கிறார்கள். “வசதி படைத் தோரிமிருந்து தட்டி எடு ; ஏழைகளைத் தட்டிக்கொடு” என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூறிய நல்லுரையை ஏற்று, இந்த அரசு அதனை நிறைவேற்றி வருகிறது என்பதற்கு, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையே சான்றாகும். என்று சொல்லியிருக்கிறார். அண்ணாவை இப்படி எல்லாம் கோட்பண்ணாதீர்கள். அண்ணா சொல்லியிருப்பதில் கம்பீரமான வார்த்தைகள் பல இருக்கின்றன. அவற்றை அமல் நடத்துவதற்கு நீங்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறீர்கள். ஆனால் நீங்கள் இப்போது சாக்குப் பாதையில் இருக்கிறீர்கள் என்று நான் எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். உங்களுடைய பொருளாதார திட்டமெல்லாம் என்ன ஆகும் என்பதை சற்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

நிதி நிலை அறிக்கைக்கு முன்னாலே வந்த கவர்னர் உரையிலே கூட சில அபத்தங்கள் இருந்தன. “உபயோகிப்போரும் உழைப்போரும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைத்தால், விலைகள் குறைந்துவிடும்” என்று ஒரு அபத்தம் அதில் இருந்தது. உங்களுடைய போக்குவரத்துத் துறை ஒழுங்காக செயலாற்ற முடியவில்லை. மின்சாரத் துறை ஒழுங்காகச் செயலாற்ற முடியவில்லை. நம்முடைய கொள்கைகளிலே ஒரு சீரான கொள்கையை நிலை நிறுத்த முடியவில்லை, இதில் உபயோகிப்போர் உற்பத்தி

திரு. என். வரதராஜன்

1982 மார்ச் 1

செய்வோருடைய கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம், இந்த நாட்டினுடைய விலைவாசி உயர்வைக் குறைக்க முடியுமா? அது சீரழிந்து சின்னா பின்னம் ஆகிவிடாதா?

(பிற்பகல் 1-20.)

ஆக, இன்றைக்கு மத்திய அரசினுடைய பொருளாதாரக் கொள்கையை எதிர்க்கும்படியான உறுதியான கொள்கையும் உங்களுக்கு இல்லை, அப்படி உறுதியான கொள்கை இல்லாதது மட்டுமல்ல, அதை எதிர்த்து நிற்கும் மக்களுக்கு உதவும்படியான கொள்கையும் இதில் ப்லஹீனமா இருக்கிறதா. இன்றைய தினம் தமிழ்நாட்டிலுள்ள சாதாரண மக்கள் மத்திய அரசின் பளுவைத் தாங்கவேண்டியிருக்கிறது. மாநில அரசுக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது என்பது எங்களுக்கும் தெரியும். நாங்களும் இந்த ஐந்தாண்டில் அரசாட்சியில் இருந்திருக்கிறோம், என்ன சிரமங்களை மாநில அரசு படமுடியும், படுகிறது என்பதை கண்முன்னாலேயே பார்க்கிறோம். அதை உணர்ந்து இந்த அரசு கொள்கை வகுக்காவிட்டால் இந்தப் பளு முழுவதும் உங்கள் மீதுதான் விழும். இந்தப் பழி முழுவதும் உங்கள் மீதுதான் விழும். மக்கள் நம்பிக்கைகள் சிதறடிக்கப்படும். இன்று மத்திய அரசின் பொருளாதாரக் கொள்கையை முறியடிக்காவிட்டால் நாம் வாழ முடியாது. இன்று மத்தியில் ஜனநாயக கட்சிகள், எதிர்க்கட்சிகள் அனைவரும் சேர்ந்து நேற்றையத்தினம் பட்டுஜெட்டை பிறாண்டி இருக்கிறார்கள். உலகவங்கி, உலக நிதி நிறுவனத்திடமிருந்து 5,200 கோடி ரூபாய் டன்பெற்று, இரண்டாவது தவணையை நீங்கள் பெற்றிருக்கிறீர்கள். அதன் காரணமாக கட்ட வேண்டிய பணத்தை மக்களிடமிருந்து கசக்கிப் பிழிய வேண்டும் என்று உலக வங்கி நிபந்தனை போட்டிருக்கிறது, அந்த நிபந்தனையை மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் இரண்டு மூன்று கொள்கைளை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஏற்றுமதிக்காக உற்பத்தி செய். மக்களுக்குத் தேவையான பொருட்கள் மீது அதிகமான வரியைச் சுமத்து, பட்டுஜெட்டுக்குத் தேவையான காசைப் பெற்று அந்தக் கடன் ஈவுத் தொகையைக் கொடு. உலக வங்கியின், உலக நிதி நிறுவனத்தின் கட்டளையை நிறைவேற்ற வந்திருப்பதன் காரணமாகத்தான் இந்த பட்டுஜெட் இப்படி அமைந்திருக்கிறது என்று பாராளுமன்றத்திலுள்ள எதிர்க்கட்சிகள் பூராவும் எதிர்க்குரல் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்க உங்கள் 1,500 கோடி ரூபாய் பட்டுஜெட் எப்படி நிற்கும்?

வரி வசூல் செய்வதில் மத்திய அரசு கடைப்பிடிக்கும் கொள்கை பொறுத்து இதே வரிகள்தான். இதே பிரேரணைகள்தான் இருக்கும் என்று சொல்லமுடியுமா, புதுப் பிரேரணைகள் வரலாம். இன்றைக்கு ஜனநாயகத்தை நொறுக்க அவர்கள் முயற்சிக்கு வந்துவிட்டார்கள். பாராளுமன்றத்தை கலந்து கொள்ள முட்டார்கள். பட்டுஜெட் விவாதத்தின்போது சமர்ப்பிக்க முட்டார்கள்.

1982 மார்ச் 1 திரு. என். வரதராஜன்

டார்கள். அரசாங்க உத்தரவு மூலம் புதுக்கட்டளங்கள் புது வரிசை வந்துகொண்டேயிருக்கும். ஆக கவலை நிறைந்ததொரு காலத்தில் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை அரசு கவனிக்கவேண்டும்.

100 கோடி ரூபாய் செலவில் ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு உதவி செய்கிறோம் என்பதில் எங்களுக்கும் மகிழ்ச்சிதான். ஆனால் இந்த 100 கோடி ரூபாயைச் செலவழிப்பதற்கான மார்க்கங்கள் என்ன இருக்கின்றன நமக்கு ? இன்று 17,000 நியாயவிலைக் கடைகள் இருக்கின்றன. அவை நியாயமாக நடை பெறுகின்றவா போதுமான உணவுப் பொருட்கள் கொடுக்க முடிகிறதா என்று மனசாட்சியைத் தோட்டுச் சொல்லுங்கள் அதிலுள்ள ஊழல்களை ஊதாரித்தனத்தைத் தடுப்பது எப்படி ? இந்த பட்ஜெட்டில் அந்த 17,000 நியாயவிலைக் கடைகளை நல்ல முறையில் நடத்துவதற்குள்ள பொருளாதாரத் திட்டத்தைத் தீட்டி யிருந்தால் மக்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கை வரும். இன்று தமிழ் நாட்டிலுள்ள கிராமப்புற விவசாய மக்களுக்கு, அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருட்களுக்கு நியாயமான விலைகள் கிடைக்க வில்லை, விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், அதை நாங்கள் உணருகிறோம், ஆனால் இந்த நாட்டை ஆளுகிற மத்திய அரசு அதை உணரவில்லை என்று நீங்கள் அதை உணர்ந்து என்ன பிரயோஜனம் ?

இன்றைய தினம் ஒரு க்விண்டால் நெல்லுக்கு விலை ரூ. 115 என்று வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நேற்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பேசியதாக பத்திரிக்கைகளில் வந்திருக்கிறது. ஒன்பது லட்சம் பம்பு செட்களுக்கு இணைப்பு கொடுத்திருக்கிறோம், இந்த விவசாயிகள் பூராவும் ஏழைகள் என்பதற்கான அப்படியானால் உங்கள் சிந்தனையில் கோளாறு இருக்கிறது என்று மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எடுத்துக் காட்டுகிறது. இவர்களில் பெரியவர்களும் உண்டு, சிறியவர்களும் உண்டு. இந்த நாட்டின் பொருளாதாரக் கொள்கை என்ன ? இந்த நாட்டின் பெரு முதலாளித்துவக் கூட்டம் கிராமப்புறங்களில் உள்ள மூலப்பொருள்களை நொறுக்கி யெறிந்து தங்கள் ஆலைப் பொருட்களின் விலையை உயர்த்தி கொள்ளையடிப்பது என்பதுதான் மத்திய அரசின் கொள்கையாக இருக்கிறது. பருத்திக்கு விலை கிடையாது. கரும்புக்கு விலை கிடையாது. நெல்லுக்கு விலை கிடையாது. ஆனால் ஆலை முதலாளிகள் உற்பத்தி செய்யும் ஆலைப் பொருள்களுக்கு ஒன்றுக்குப் பத்தாக விலை உயரும். இந்தக் கொள்கையை நீங்கள் ஏற்கிறீர்களா, எதிர்க்கிறீர்களா ? இந்தக் கொள்கையை நீங்கள் எதிர்க்கவேண்டும் என்று நாங்கள் விரும்புகிறோம். இல்லை யென்றால் நீங்கள் என்ன பட்ஜெட் கோட்டாலும் அது ஏழை மக்களைப் போய்ச் சேராது. விலைகள் பட்டம் போல் உயரும் மாநில அரசின் கொள்கையால்தான் விலை உயருகிறது என்று மார்க் ஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சொல்லாது, சொல்லமுடியாது.

திரு. என் வரதராஜன்

1982 மார்ச் 1

மத்திய அரசின் கொள்கைகள் விவசாய மக்களை பெருமளவு சீரழிக்கிறது என்பதை நாம் வற்புறுத்த வேண்டும். நம் கையில் இருக்கக்கூடிய ஆதாரங்களைப் கொண்டு ஒரு க்வின்ட்டால் நெல்லுக்கு குறைந்த பட்சம் ரூ. 150 கொடுக்க வேண்டும். இன்று நாம் கொள்முதல் செய்கிறபோது ரூ. 130 யாவது கொடுங்கள் என்று வற்புறுத்துகிறார்கள். நாமே கொள்முதல் செய்யும் போது விவசாயிகளுக்கு ஊக்கமளிக்கும் பட்டுஜெட்டாக இது இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு கட்டுபடியான விலை கிடைக்கவேண்டும். அதற்கு நாமே ஊக்கமளிக்க வேண்டும். மத்திய அரசு அவர்களைத் தாக்குகிறது. நாம் அவர்களுக்கு ஆக்கம் அளிக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு கொள்கையை, பொருளாதாரத் துறையிலே கொண்டுவர முடியுமா? கொண்டுவர முடியும். அதே போல், சிறு தொழிலைப் பற்றி நாம் சொல்கிறோம். ஆயிரம் தொழில்கள் செய்யலாம். ஆயிரம் தொழில்களை உருவாக்கலாம். அந்தத் தொழில்கள் நசிந்துபோகும், இந்தப் பெரு முதலாளிகளின் கொள்கையினால் தாக்குபிடிக்க முடியாது. நடுத்தர, சிறு தொழில்களைப் பாதுகாத்து, அந்தத் தொழில்களில் உற்பத்தி யாகின்ற பொருள்களை விற்பதற்கு மார்க்கெட்டை உருவாக்கிக் கொடுத்து, அதற்கான மூலப் பொருள்களை பெற்றுத் தரும்படியான காரியத்திலே ஈடுபட்டிருக்கிறீர்களா என்றால், அந்த அடிப்படையிலே இந்த பட்டுஜெட்டிலே எந்தவிதமான குறிப்புகளும் இல்லையென்பதை நாம் உணர்வோம்.

அதுபோலத்தான், இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டிலே இருக்கக் கூடிய கோடிக்கணக்கான மக்கள் வறுமை வாயிலிலே இருக்கிறார்கள். இது இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியிலே இருக்கின்ற எம். எல். ஏக்களுக்குத் தெரியும். வயோதிகர்களுக்கு பென்ஷன் எப்படிக் கொடுக்கிறோம்? விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு பென்ஷன் எப்படிக் கொடுக்கிறோம்? விதவைகளுக்கு பென்ஷன் எப்படிக் கொடுக்கிறோம்? இது விளம்பரத்தோடு நிற்கும். காசு இல்லை; அதைப்பற்றி நான் கவலைப்பட வில்லை. அதை மாற்ற வேண்டும். எதற்கும் ஒரு லிமிட் தான். திண்டுக்கல் தாலுக்கா விற்கு ஒரு 200, மதுரை மாவட்டத்திற்கு 2,000 என்ற அடிப்படையில் கொடுங்கள். அதற்குமேல் 65 வயதிற்கு மேல் ஏழ்மையில் இருக்கக்கூடிய, வகையில்லாதவன் இருக்கலாம். ஆனால் அந்த லிமிட்டிற்குமேல் கொடுக்க முடியாது. வேலையில்லாதவர்கள் பட்டாளம் வளர்ந்திருக்கக்கூடிய இந்த நாட்டிலே, அந்த சக்திகளுக்கு ஊக்கம் அளித்து, அவர்களுக்கு நிவாரணம் கொடுத்து, இந்த வயோதிகர்களுக்கும் உதவித் தொகையை உயர்த்தி, எவன் வயதடைந்திருக்கிறானோ, எவன் வறுமைக் கோட்டிலே, வருவாய் இல்லாது இருக்கிறானோ, அவர்களுக்கு தொகையைக் கொடுக்கும்போது, அவர்களுக்கு ஊக்கம் காடுத்து அப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்கு உதவி கொடுங்கள்.

1982 மார்ச் 1] [திரு. என். வரதராஜன்]

விவசாயத் துறையிலே இன்றையதினம் கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலைகளுக்கு நாம் ஊக்கம் அளித்து, கடன் பிரச்சினையில் ஓரளவுக்கு நிவாரணம் கொடுத்து, சிறு தொழில்களைப் பாதுகாத்து, இவ்வாறு மாநிலத்திலே இருக்கக்கூடிய நடுத்தர மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டிய ஒரு கட்சி, நீங்களே 38 கோடி ரூபாய்க்கு புதிய வரிகளைப் போடுகிறீர்கள். என்ன அர்த்தம்? வரலாறு என்ன? நம்முடைய வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கஷ்டத்திலே மாட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் அண்ணா அவர்கள் இந்த அவையிலே சொன்னார்கள். நான் ஒரு சூழ்நிலைக் கையாடல் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறேன் என்று அது இந்த அமைச்சரவைக்குப் பொருந்தும் என்று கருதுகிறேன்.

1950-ஆம் ஆண்டு நம்முடைய நாட்டு மத்திய அரசு, இந்திய மக்கள் மீது மறைமுகமாக போட்ட வரி ரூ. 63 கோடி தான். இன்றைக்கு 1982-ஆம் ஆண்டு, இந்த நாட்டு மக்கள் தலையில் புதிதாக வளர்ந்து வளர்ந்து வந்திருக்கக்கூடிய மறைமுக வரி ரூ. 6,300 கோடி. இந்த நிலையிலே எப்படி விலைகள் இறங்கும்? விலைகள் குறைய, மந்திரமா? தந்திரமா? அது என்ன மாயமா? ஜாலமா? ஜனங்களை முறுக்கி, அவர்கள் மத்தியிலே விலையை ஏற்றி, மறைமுகமாக அவர்கள் உயிரைப் பறிக் கக்கூடிய மத்திய அரசின் கொள்கையை எதிர்க்க வேண்டிய ஒரு கட்சி—ஆட்சி—நீங்களே 38 கோடிக்கு வரியைப் போடுகிறீர்கள். நம்முடைய வருவாய்த் துறை அமைச்சரின் கைகளை பலப் படுத்த விரும்புகிறேன். எந்தத் துறையிலே? நீங்கள் சீமைச் சாராயத்திற்கு வரி போடுகிறீர்கள்; அதை எதிர்க்கவில்லை. எந்தத் துறைக்கு வரி போட வேண்டுமோ, அதற்குப் போடுங்கள். ஆனால் டயர், பியூப்சுளுக்கு வரி, சிமெண்டுக்கு வரி என்று ஒரு புதிய கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து, அதே வழியில் வந்தால், விலையைத் தானே அது தூக்கும்? விலையை நிறுத்துமா எப்படியும் விலையை உயர்த்தித் தானே ஆகும். கடைசியிலே உங்களுக்கு கொள்ளையில்லாததால் கோளாறு எங்கே வருகிறது? சர்க்கரை ஆலைகளை தனியார் கம்பெனிகளுக்கு கொடுக்கலாமா? பின்சார உற்பத்தியை தனியார் முதலாளிகளுக்கு கொடுக்கலாமா? என்ற நிலையில், அதை எதிர்ப்பதற்குப் பதிலாக, ரிவர்ஸ் கியரில் போனால், அது திரும்ப வந்த பாதையிலேதான் போய் நிற்கும். கடைசியிலே திக்கு முக்காடி, எவ்வழி என்று தெரியாமல், நிற்கும்படியான வழியிலேதான் வந்து சேரும். ஆகவே, இந்த வரிப் பிரேரணைகளைக் கைவிட வேண்டும். இன்னும் ஆலோசனை செய்யுங்கள். எந்தப் பக்கத்தில் வரி போட விரும்புகிறீர்களோ, உங்களுக்கு ஆதரவாக மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும், இடதுசாரி ஜனநாயக கட்சிகளும் இன்று மட்டுமல்ல, என்றைக்கும் ஆதரவாக, தயாராக இருக்கும். எனவே, அந்த வரிப் பிரேரணைகளை மாற்ற வேண்டும். அவை நடுத்தர மக்களை, சாதாரண மக்களை தாக்கக் கூடாது; தாக்க முடியாது.

[திரு. என். வரதராஜன்] [1982 மார்ச் 1]

தாக்கினால் நம்மை நாமே, நம்முடைய அரசே சுருக்குப்போட்டுக் கொள்ளும் கொள்கைக்கு, நிலைக்கு கொண்டு செல்லும் என்பதை மனதிலே இருத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

அண்ணா அவர்கள் சொன்னதையே உங்களுக்கு நான் நினைவு படுத்துகிறேன். அண்ணாவை நீங்கள் கோட்டு பண்ணுகிறீர்கள் ஏராளமாக. நானும் அண்ணாவை கோட்டு பண்ணுவதில் தப்பில்லை என்று நினைக்கிறேன். அண்ணா சொல்கிறார், 'ஒரு முறை வேட்டு அளித்துவிட்டால் வருகிற தேர்தல் வரையில் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றோர் எது செய்திடும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று எதிர் பார்க்கலாகாது. ஏமாற்றம் ஏற்பட்டாலும், எரிச்சல் மூட்டப்பட்டாலும், அடுத்த தேர்தலின்போது தமது எண்ணத்தைக் காட்டலாம் ஒழிய இடையிலே ஏன் என்று கேட்பதும் எதிர்த்துக் கிளர்ச்சி நடத்துவதும் ஜனநாயகப் பண்பு ஆகாது என்ற கருத்தை தத்துவமாக்கி அதைக்கொண்டே மக்களைத் தாக்கி அடிப்படை உரிமைகளுக்கு உலைவைக்க ஆட்சி யாளர்கள் முனைகிறார்கள்' என்று சொன்னார்கள். இதுவும் அண்ணா சொன்னதுதான். நமக்கு கொள்கை இல்லாததால் என்ன ஆகும்? நாளைக்கு இந்த பட்ஜெட் வெளியே வருகிற போது இந்த விலைகள் ஏறுகிறபோது நிச்சயமாக எதிர்ப்பு வரும்.....

(பிற்பகல் 1.30)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியுடன் அலுவல் நேரம் 5 நிமிடங்களுக்கு நீட்டிக்கப் பெறுகிறது.

திரு. என். வரதராஜன் : இது மாநில அரசுக்கு மாத்திர வாகுகிற எதிர்ப்பாக நாம் பார்க்கவில்லை. சட்டத்தைக் கட்டி மக்களைத் தாக்கக் கூடிய பாதையில் போகக்கூடாது. இ கே திரு. குப்புசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள் நாங்கள் 40 மீச தாக்களை நிறைவேற்றினோம் என்று, மகிழ்ச்சியடைகிறாம், ஆனால் அந்த மசோதாக்கள் யாருக்குச் சாதகமாக இருக்கின்றன என்று புனர் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். முரட்டுத்தனமாக ஒரு தாக்குதலுக்காகத் தாக்குகிறோம் என்று எண்ணக்கூடாது. நாங்கள் வினயமாக ஒரு தடவைக்கு 3 தடவைகள் வேண்டு கோள் விடுக்கிறோம். இந்தப் பக்கத்திலே உள்ள பிரதான எதிர்க்கட்சிக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கிறோம். ஆளுங்கட்சிக்கு ஆக்கப் பூர்வமான யோசனைகளை வழங்குங்கள். ஜனநாயகத் திற்கு விரோதமான கொள்கைகளை முறியடிக்கப் போராடுங்கள். தமிழ்நாட்டிலே நீங்கள் பிரதானமாக இருக்கிறீர்கள் இன்றைக்கு இந்திய மக்கள் உங்களை எதிர்பார்க்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டின் 5 கோடி மக்களுடைய வாழ்க்கையிலே ஒரு காங்கிரஸ் அல்லாத ஆட்சி இன்றைக்கு நடைபெறுகின்ற இந்த மாநிலத்தில் இதை நடத்தி நிலைத்த முறையில் மக்களுக்கு நல்ல காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று நினைக்கிறோம். அந்தத்

1982 மார்ச் 1] [திரு. என். வரதராஜன்]

துறையில் இந்தக் கொள்கைகள் கடைப்பிடிக்கப்படாவிட்டால் மக்களைத் தக்கக்கூடிய கொள்கைகள் வந்துசேரும். இன்றைக்கு நீங்கள் போய்க் கொண்டிருக்கக்கூடிய பாதை ஆபத்தான பாதையாக இருக்கும் என்று நாங்கள் எச்சரிக்க விரும்புகிறோம். தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய கோரிக்கைகளுக்காக பேராட்சி முனைவருவார்கள். உங்களுடைய அறிக்கையிலேயே நீங்கள் வெளியிட்டிருக்கிறீர்கள். நாங்கள் சிறு குழந்தைகளுக்கு உணவு அளிக்கப் போகிறோம், ஆகவே அரசு ஊழியர்களே நீங்கள் பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று இது நடைபெறுகிற காரியமா? அக்கிரிகப்பட்ட ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பஞ்சப்படி உயர்வு வேண்டும், சம்பள உயர்வு வேண்டும் என்று ஒரு ஆண்டுக் காலமாக அவர்கள் கிளச்சி செய்கிறார்கள். கிளச்சி செய்கிறவர்களை யார் என்று நீங்கள் பாக்காதீர்கள், யார் என்ன கலர் என்ன கொடி என்று பார்க்காதீர்கள். அவர்கள் சொல்வதில் உண்மை இருக்கிறதா, நியாயம் இருக்கிறதா என்று பார்த்து, அரசு ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள், பேராசிரியர்கள் இவர்களுடைய கோரிக்கைகளில் நிறைவேற்றத் தகுந்தவற்றை நிறைவேற்ற வேண்டும். அப்படி நிறைவேற்ற விட்டால் அக்கிருந்து அதிப்பிதி வரும். மத்திய சர்க்கார் 3 நாட்களுக்கு முன்னாலே ரயில் கட்டணத்தை உயர்த்திவிட்டது. நான்கு நாட்களுக்கு முன்னாலே சரக்குக் கட்டணத்தை உயர்த்திவிட்டது. டெலிபோன் கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டது, தபால்-தந்திக் கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டு விட்டது. நாளைக்கு என்ன நிலைமை வரும்? ஏற்றுமதி இறக்குமதி வியாபாரமே மத்திய சர்க்கார் கையில். நம்முடைய நாட்டிலே இறக்குமதி அளவிற்கு ஏற்றுமதி இல்லை. இந்த நாட்டிலே உற்பத்தியாகிற பொருட்கள் முழுவதும் ஏற்றுமதிக்கே என்ற நிலைமையில் மத்திய அரசு அவைகளுக்கு அதிக விலையை ஏற்றும், மக்கள் பொருட்களை வாங்காத அளவுக்கு விலைகளை ஏற்றுகிற கொள்கைதான் மத்திய அரசின் கொள்கை. இன்றைக்கு மத்திய அரசின் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் யாவும் நொறுங்கி நிற்கக்கூடிய காலம். இதிலே 20 அம்சத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுகிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள். மனப்பூர்வமாக அதிலே உங்களுக்கு இடம் இல்லை. இப்படிச் சொல்லி வைத்து ஏதாவது ஒன்று நடக்குமோ ஆபத்து இல்லாமல் சர்க்கார் ஓடுமோ என்று நினைக்கிறீர்கள். இப்பது அம்சமும் இல்லை, மென்படி பாயிண்டும் இல்லை ஒரு பாயிண்டும் இல்லை, 0 பாயிண்டில்தான் நாம் உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிறோம். வர்வாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். நாம் பிளாமி நில ஒழிப்பு திட்டத்தை அனுப்பினோம். எல்லா கட்சிகளும் அதற்குக் குரல்கொடுக்கவேண்டுமென்று திரு. குப்புசாமி சொன்னார். தி.மு.க. அண்ணா தி.மு.க. வின் தவறான கொள்கைகளை எதிர்க்கட்டும். ஆனால் நான் தீர்மானத்தைப் புரட்டிப் புரட்டிப் பார்க்கிறேன் அவர்களும் அதை வற்புறுத்த வேண்டும். இந்த மாமன்றம் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்திற்கு மத்திய சர்க்காரே மதிப்புக் கொடு. தமிழ்நாட்டினுடைய ஏழை விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுப்பதற்காக இந்த மாமன்றம் நிறைவேற்றிய பிளாமி ஒழிப்புச் சட்டத்திற்கு அவர்களும் தீர்மானம் நிறைவேற்ற வேண்டும்.

[திரு. என். வரதராஜன்] [1982 மார்ச் 1]

இன்றைக்கு உற்பத்திப்பெருக்கம் உற்பத்திப் பெருக்கம் என்று சொல்கிறோமே அது எங்கிருந்து வரும்? பசுமைப் புரட்சி வெண்மைப் புரட்சி என்ற வார்த்தைகள் எல்லாம் பழைய காலம். 1967 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில்—நமக்குத் தெரியும்—காங்கிரஸ் கட்சி எவ்வளவு பெரிய போஸ்டர்களை எல்லாம் — ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போட்டோம், ரோடுகள் போட்டோம், தண்ணீர் வந்தது, எலக்டிரிக் கம்பி வந்துவிட்டது என்றெல்லாம் போட்டாலும்—விவசாயத் தொழிலாளிகள், தொழிலாளர்கள் அவைகளை யெல்லாம் இழுத்துவிட்டு விட்டனர். தி.மு.க. அரசியலிலிருந்து ஆட்சி அதிகாரத்திற்கு வந்தது. ஆகவே அந்த போஸ்டர்கள் வெற்றி பெறாது. மக்களுடைய உள்ளுணர்வுகள் தான் வெற்றி பெறும். இன்றைய தினம் கிராமப் புறத்தினுடைய உணவு உற்பத்தி என்பது விவசாயத் தொழிலாளரை, குத்தகை விவசாயியை, சிறு நில விவசாயியையே நம்பி இருக்கவேண்டும். இன்றைக்கும் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் பட்டாக்கள் ஒரு கூட்டத் திட்டம் இருக்கிறது. அந்த நிலத்தை வெளியே எடுத்து விவசாய மக்களுக்குக் கொடுத்து கைதுரக்கிவிட்டு உற்பத்திக்கு ஆக்கமளித்து அதன் மூலமாக தேசத்தினுடைய சக்தியை திரட்டுவதற்கு இந்த ஆட்சி, கட்சி முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த பட்ஜெட்டை புனப்பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு நீங்கள் பேசுகிற வழி பொல்லாத வழி அதை கைவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை 2-3-1982 ஆம் தேதி காலை 9 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-35 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது

6. பேரவை முன் வைக்கப் பெற்ற எடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்

104. தமிழ்நாடு 1962 ஆம் ஆண்டு வேளாண்மை விலை பொருள் அங்காடி விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து வேளாண்மைத் துறையின் 17-11-1981 ஆம் தேதியிடப்பெற்ற 2534 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு. [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு வேளாண்மை விலை பொருள் அங்காடிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 23/1959) 29 (4) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது.]

105. தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு சாராயம் (தயாரித்தல்) விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து மதுவிலக்கு ஆயத் துறையின் 14-7-1981 ஆம் தேதியிடப்பெற்ற 108 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு. [தமிழ்நாடு 1937 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 10/1937) 4(3) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது.]